CEDOC FONS A VILADOT

Proletaris de tots els països, uniu-vos!

Lluita

Organ del Partit Socialista Unificat de Catalunya

SETMANARI. — Núm. 229 — PREU : 10 Fr. — 9 de Novembre del 1949

Redacció i Administració : 33, r. de la Grange-aux-Belles, PARIS (X^e)

Salutació de la companya Dolores

En incorporar-me de nou al treball després d'una llarga i penosa malaltia, permeteu-me, companys, que les meves primeres paraules siguin una ardent i apassionada salutació al poble soviètic i al seu dirigent genial, el company Stalin, en l'aniversari de la Gran Revolució Socialista d'Octubre del 1917.

* * *

I en saludar el poble soviètic i el gran Stalin, en aquest 7 de novembre, data que coincideix amb l'heroica defensa de Madrid el 1936, jo vull saludar també els nostres companys que lluiten a l'interior i fora del país, els ardits guerrillers i les nostres abnegades dones, els que a les presons franquistes sofreixen, però mantenen viva llur confiança en la causa per la qual varen lluitar i sacrificar llur llibertat, els antifranquistes que amb la seva resistència impedeixen la consolidació del règim terrorista de Franco.

(Dolores IBARRURI. De « La meva salutació en l'albada de la humanitat », que acaba d'esser publicada en el número extraordinari de « Mundo Obrero ».)

LA IMPORTANCIA HISTORICA DE LA Revoluciò Socialista del 1917

per Dolores Ibàrruri

AQUESTS dies es celebra el 32 Aniversari de la Gran Revolució d'Octubre del 1917, la qual ha donat vida al primer Estat Socialista del món, esdeveniment memorable que ha obert en la història de la Humanitat una nova era : l'era del Comunisme.

Amb la creació del primer Estat Socialista Soviètic s'elevava al poder les classes desposeïdes i explotades, els obrers i els pagesos.

Amb això s'esquarterava l'estructura social del capitalisme i es removia fins el fons la consciència del milions d'explotats del món capitalista i dels països colonials, els quals veien en la grandiosa realitat del règim socialista soviètic establert a la sisena part del món, com els somnis seculars de justícia dels oprimits de tots els temps es realitzaven sota la direcció del Partit bolxevic i dels seus caps genial Lenin i Stalin, vencent la ferotge resistència de les castes esbiaixades del poder i recolzades per la reacció internacional que no es resignava a perdre tals posicions.

En el breu període d'aquesta trenta dos anys i, molt especialment, en els anys de realització dels plans quinquennals stalinistes, la Unió Soviètica ha avançat amb ràpidesa inaudida en el [illegible] Ha elevat constantment [illegible] vell material i cultural dels obrers, dels pagesos, dels intel·lectuals d'aquesta immensa Estat; s'ha transformat en una potència de primer ordre i d'influència decisiva en els destins de la Humanitat, i palesa diariament, amb el seu desenvolupament impetuós, la superioritat del règim socialista sobre el sistema capitalista.

Moltes vegades, al nostre país, els simples obrers anarquistes i socialistes, davant els progressos de la Unió Soviètica i, sobretot, després de la seva victòria sobre l'hitlerisme i dels triomfs de les democràcies populars i de la Xina milenària, s'han preguntat : com és possible que havent tingut les nostres organitzacions una gran força i la preponderància en el moviment obrer no hàgim estat capaços d'acabar amb la brutal explotació dels capitalistes i terratinents a cap país ?

La resposta és senzilla : « **Sense teoria revolucionària no pot haver-hi tampoc moviment revolucionari** ». I ni l'anarquisme, amb les seves teories radicals petit-burgeses del « tot o res », amb el seu filisteisme « antiautoritari » i el seu desprecí de les masses, teories absolutament extranyes als interessos de la classe obrera, ni els social-demòcrates amb el seu podrit oportunisme, han pogut ni podran portar els obrers a la victòria sobre llurs explotadors.

El triomf de la Revolució d'Octubre i els immensos èxits del país socialista que comença a marxar pel camí del comunisme són l'expressió viva i material del triomf de la ideologia marxista-leninista-stalinista sobre l'oportunisme i el reformisme dels partits social-demòcrates i sobre el pseudo-revolucionarisme anarquista, els líders dels quals, tant en un com en altre cas, han vacil·lat sempre, anant en els moments d'auge del moviment obrer des de la fanfarronería « revolucionària » més insensata, fins la cobarda renúncia a la lluita en els moments de retrocés o estancament del moviment revolucionari.

I tot això per convertir-se obertament en els agents assalariats dels imperialistes i la reacció, en els més ratlosos enemics del socialisme en el camp obrer, com ho evidencia la política de la social-democràcia internacional i l'actual conducta dels dirigents anarquistes i socialistes dretans espanyols.

Sense l'existència de la Unió Soviètica i del seu poderós exèrcit, factor decisiu de la victòria sobre l'hitlerisme, els pobles de tots els països, tant del vell com del nou continent, serien avui camps de concentració; doloroses aglomeracions humanes condemnades al treball forçat sota el fuet dels sayons hitlerians i del grapat d'imperialistes anglo-americans els interessos dels quals estaven i estan intimament entrellaçats.

La Revolució d'Octubre del 1917 va alliberar de l'esclavatge capitalista o terratinent desenes i desenes de milions d'obrers i de pagesos i va il·luminar el camí de la lluita i de la victòria a tota la Humanitat oprimida.

El sorgiment — amb la victòria sobre l'hitlerisme — de les democràcies populars només ha estat possible gràcies a la Unió Soviètica i a la previsió genial de l'Estat Socialista, dirigit per Stalin, que ha creat un poderós i poderos exèrcit capaç no solament de defensar les fronteres del seu país i les conquestes socialistes de la seva Pàtria, sinó també d'ajudar altres pobles a recobrar llur independència, derrotant llurs dominadors feixistes els quals els havien convertit en carn de canó al servei de l'Alemanya hitleriana.

El foc de la Revolució d'Octubre s'estengué amb flamarades de glòria i d'heroisme per tot el continent asiàtic. Les victòries de l'Exèrcit d'alliberació xinès, que han fet de la Xina endarrerida i feudal una República democràtica, dirigida pel Partit Comunista i altres forces progressives, han estat assolides perquè els comunistes xinesos saberen aprendre en l'exemple i en l'experiència del Partit bolxevic i de Stalin, com ho proclamen — orgullosos de llur amistat amb el gran país socialista — els dirigents democràtics avançats de Xina.

Les victòries de la nova Xina foren aconseguides perquè els comunistes xinesos tenien, per a orientar-se, la brújula del marxisme - leninisme - stalinisme que els ensenyava a no perdre, en els moments difícils de les derrotes, la confiança en les forces de la classe obrera i del poble. Perquè feren penetrar en aquestes forces llur fe i llur combativitat comunistes, en la lluita contra els explotadors nacionals i estrangers.

(Passa a la pàg. 4)

SENTIM una pregona satisfacció en publicar a les pàgines de « Lluita » [illegible] Dolores Ibàrruri, [illegible] del Partit Comunista d'Espanya. Aquest article, [illegible] la defensa de la gran [illegible] que [illegible] de sofrir.

Tots els militants del P.S.U. de C., tots les comunistes, acolliran amb joia l'alenada nova que el cap dels comunistes de tots els pobles hispànics s'ha pogut incorporar de nou al seu lloc de lluita i de treball, joia que serà compartida per la classe obrera de Catalunya i d'arreu d'Espanya i per tots els democràtics i homes progressius del nostre país.

Tots nosaltres esguardem amb agraïment el Pala del Socialisme i els homes de ciència soviètics que amb llur esforç han assut fer que la nostra companya Dolores retrobés de nou tota la seva salut en vèncer la gran malaltia que ha sofert durant llargs mesos.

CONSIGNES DEL PARTIT BOLXEVIC

pel 32 aniversari de la Revolució

Amb motiu del 32 aniversari de la Revolució Socialista, el Comité Central del Partit Bolxevic ha llançat les següents consignes :

— Salutació fraternal a tots els pobles en lluita per la victòria de la democràcia i del socialisme !

— Salutació fraternal als pobles de Polònia, de Txecoslovàquia, de Bulgària, de Romania, de Hongria, d'Albània que han entrat en la via de l'edificació del socialisme !

— Salutació fraternal al gran poble xinès que ha conquerit la llibertat i la independència del seu país i que ha creat un [illegible] de democràcia popular !

Visca la [illegible]blica Popular de Xina !

— Vida i [illegible]dent a l'Alemanya unificada, in[illegible], democràtica, pacífica !

Visca la [illegible]ana unificada, democràtica, p[illegible] de Corea !

— Treball[illegible] de tots els països! la defensa d[illegible]pau en la causa de tots els pob[illegible] món !

Desemmas[illegible] els plans d'agressió dels fomenta[illegible] d'una nova guerra!

Uniu totes [illegible]ostres forces en el combat per u[illegible] sòlida i per la seguretat del pobles !

— Salut a tots els combatants de la pau en lluita [illegible]tra els fomentadors d'una nova guerra !

— Visca [illegible]nat dels pobles d'Anglaterra, d[illegible] Estats Units i de la Unió Soviètica [illegible] llur lluita per la pau, contra els [illegible]mentadors d'una nova guerra !

Heu's ací les [illegible]nes adreçades a les forces [illegible] la U.R.S.S. :

— Glòria [illegible] en les armades de la U.R.S.S. [illegible] amb honor la llibert[illegible] independència de la nostra pà[illegible]

[illegible] conquerida [illegible] l'exèrcit del nostre poble [illegible]

— Visca [illegible] les fronteres soviètiques, [illegible] vigilants de les fronteres [illegible] de la nostra pàtria !

Després d'[illegible]saludat els heroics de la Unió S[illegible] i els herois del treball socialis[illegible] Comité Central del Partit Bol[illegible]rdits els obrers i tècnics de les diverses branques de la indústria, els miners, els treballadors de l'agricultura a desenvolupar l'emulació socialista a acabar abans del seu termini el pla quinquennal.

Ha llançat les adreçades als treballadors d[illegible] enginyers, empleats, funcionaris, treballadors de la ciència, de la literatura, de l'art, als membres de l'ensenyament, artistes, als Sindicats, a les dones soviètiques, als membres del Comsomol, als joves de la Unió Soviètica.

Les darreres consignes són :

— Visca la [illegible] gran pàtria soviètica, bastió de l'amistat i de la glòria dels pobles [illegible] del nostre país !

— Visca el [illegible] Partit Bolxevic, el Partit [illegible] avantguarda del poble soviètic [illegible]nada en els combats, inspirador i organitzador de les nostres victòries !

— Sota la bandera de Lenin, sota la direcció de Stalin, endavant per la victòria del Comunisme !

DECLARACIO DEL SECRETARIAT del Partit Socialista Unificat DE CATALUNYA

sobre la conducta política de Joan Comorera

El Secretariat del Partit Socialista Unificat de Catalunya ha decidit fer pública la següent declaració :

Amb data 2 de setembre d'enguany, el Secretariat del P.S.U. de Catalunya es va reunir per tal d'examinar la conducta política del que fins aleshores havia estat el seu secretari general : Joan Comorera.

El Secretariat comprova l'existència d'un treball fraccional organitzat, encapçalat per Comorera, el qual, abusant del seu càrrec en el Partit, tracta de culminar la seva nefasta tasca, intentant destituir amb un veritable cop d'Estat la totalitat dels membres del Secretariat; dirigint-se, per damunt d'aquest i contra aquest, a les organitzacions i als militants del Partit; intentant apoderar-se amb mates actes del periòdic i retenint en el seu poder, d'una manera arbitrària, els fons del Partit, recollits amb el sacrifici i l'esforç dels seus militants i simpatitants.

El Secretariat va comprovar que, malgrat tots els pacients esforços realitzats fins aquelx moment per fer destituir Comorera de la seva tasca fraccional i per assolir que accepités discutir les seves opinions en els òrgans regulars del Partit i acatés la seva disciplina, Comorera s'ha negat a acceptar les normes i decisions del Partit i ha continuat la seva tasca fraccional.

Per conseqüent, en la mateixa data el Secretariat va decidir suspendre Joan Comorera de les seves funcions de Secretari General, invitant-lo de manera formal i terminant a cessar les seves activitats contra el Partit, acatar la seva disciplina i reintegrar els fons usurpats. El Secretariat va decidir també informar el Partit de la situació existent amb Comorera i de les mesures adoptades.

La resposta del Partit en defensa de la seva unitat, de la seva disciplina i de la seva línia política ha estat ràpida i unànime, recolzant resolutament el Secretariat. Les organitzacions del Partit, donant-se [illegible] la [illegible] la postura de Comorera [illegible] que havia estat la seva expulsió.

Joan Comorera, en lloc d'acatar les decisions del Secretariat, ha reforçat la seva tasca fraccional i de lluita contra el Partit. Els esforços del Secretariat per resoldre la qüestió en el marc del Partit han estat d'una manera regular refusats per Comorera, que demostra així la seva voluntat de lluita i ruptura oberta amb el P.S.U. de C.

La lluita fraccional contra el Partit, empresa per Joan Comorera, no és solament producte de la seva desenfrenada ambició personal, del seu esperit cabdillesc i de la seva megalomania. Té arrels més profundes en les seves opinions contràries al caràcter del Partit, a la seva ideologia i la seva línia política. Es el resultat del fet que totes les concepcions de Comorera estan en oposició amb el que és i significa el P.S.U. de C.

* * *

En fundar-se, com a conseqüència de la fusió del P.C. de Catalunya, de la secció catalana del P.S.O.E., del Partit Català Proletari i de la Unió Socialista de Catalunya, el P.S.U. de C. adopta unànimement i lliure els principis de la Internacional Comunista, adherint-s'hi, com consta en el Pacte de fusió, a través del Partit Comunista d'Espanya.

Això significava que el P.S.U. de C. adoptava la ideologia i els principis del marxisme-leninisme-stalinisme. Que es proposava i es proposa guanyar les grans masses de la classe obrera catalana per la ideologia del comunisme, amb la finalitat de conduïr-hi, conjuntament amb els comunistes i la classe obrera dels altres pobles d'Espanya, a l'assaut i destrucció del règim burgès terratinent, a la victòria del Socialisme i, en el desenvolupament d'aquest, vers el Comunisme com a meta suprema.

L'adopció de la ideologia del marxisme-leninisme-stalinisme, entranyava pel Partit l'obligació de realitzar una lluita de principis conseqüent i ferma per tal d'expulsar del si de la classe obrera les influències perniciosa i estranyes dels corrents ideològics burgesos, particularment els corrents nacionalistes, anarquistes i reformistes.

Encara que formalment va acceptar les bases polítiques que serviren per la fundació del P.S.U. de C., Joan Comorera mai no va estar sincerament d'acord amb elles. En la pràctica, feu sempre un obstacle per a que la ideologia marxista-leninista es fes carn en el Partit.

Sempre que va poder s'oposà a la realització d'una lluita de principis contra les ideologies nacionalistes burgeses, anarquistes i oportunistes i totes les vegades que on va tenir ocasió, impregnà els documents del Partit de la influència d'aquestes ideologies estranyes a la classe obrera. I prevalent-se del seu lloc en el Partit, sense comptar previament amb aquest, publicà documents i pronuncià discursos en els quals s'expressaven ideologies influenciades. Aquests documents i discursos provocaren diferències i discussions en la direcció del P.S.U.C. i els seus efectes havien d'esser corregits per la intervenció dels altres camarades. Mai no s'assolí que Comorera rectifiqués públicament els conceptes falsos i erronis, tal com fa un veritable dirigent comunista que no teme la crítica i l'autocrítica i utilitza aquestes armes per educar-se ell mateix i educar el Partit. Tampoc no es va poder assolir mai que rectifiqués els seus errors davant la direcció del Partit, caracteritzant-se per la sera « fermesa » en lo desviació i en l'error.

Comorera tractà de substituir la lluita de principis per guanyar i educar la classe obrera i les masses treballadores — lluita de principis en la qual el Partit mateix creix políticament i s'eleva —, per grolleres i extemporànies atacs contra els obrers de la C.N.T. o contra els [illegible] d'Espanya. Amb aquest [illegible] Partit, dificultava la penetració de la ideologia i de la política del Partit en les masses; creava enfrontamiens d'obrers i treballadors de la C.N.T. i de l'Espanya una atmosfera hostil al Partit.

En el fons — i la seva actitud oberta de lluita contra el Partit ho confirma ara —, Comorera no aspirava, com aspiren els partidaris de les doctrines de Marx, Engels, Lenin i Stalin, com es objectiu del P.S.U.C., a l'emancipació de la classe obrera del jou capitalista. Comorera aspirava, i arriba a irradiar-ho en alguns dels seus incontrolats discursos, a esser el President de la Generalitat i intentava utilitzar el Partit i la classe obrera com un instrument per la realització dels seus fins personals. La seva ruptura amb el Partit es produeix quan ja no li queda cap dubte que el P.S.U.C., Partit proletari revolucionari, Partit Comunista, lluita efectivament pel triomf dels principis que inspiraren la seva fundació i no és un Partit pel triomf d'ambitions nacionalistes més, disposat a servir les ambitions personals d'un home o d'un grup d'homes.

* * *

En fundar-se, el P.S.U. de Catalunya elaborà els seus estatuts inspirant-se en els principis d'organització traçats pel gran Lenin, propis d'un Partit revolucionari de tipus nou, que es proposa conduir la classe obrera al combat obert contra el règim burgès terratinent, que es proposa, formant un tot amb el Partit Comunista d'Espanya, realitzar la Revolució Socialista en el nostre país. El P.S.U.C. adopta el principi del centralisme democràtic, que entranya l'existència d'una direcció única en el Partit; la prohibició de tota nova de fraccions o tribuns

(Passa a la pàg. 4)

GRANDIOS ACTE COMMEMORATIU del 32 aniversari de la Revoluciò Socialista

sota la presidència del company URIBE

Parlament de Santiago CARRILLO

El diumenge, 6 de novembre, organitzat per « Mundo Obrero », va celebrar-se a la sala Pleyel el 32 aniversari de la Revolució d'Octubre. La nombrosa assistència que omplenà la sala, en aparèixer a la tribuna els camarades Uribe, Mije, Carrillo, Lister, Errandonea, Gallego, Alvarez, Moix, Vidiella, Colomer, Ardiaca, Vega i Santos, els aclamà, dempeus, amb aplaudiments xaroucs.

L'acte fou presidit pel camarada Uribe, del Buró Polític del Partit Comunista d'Espanya, el qual obrí l'acte amb les següents paraules :

« En el 32 aniversari de la gloriosa Revolució d'Octubre no hi podia mancar la veu dels espanyols per manifestar la nostra adhesió a la gran Revolució d'Octubre, al Partit Comunista Bolxevic i al camarada Stalin.

« Sòn molts els motius que ens conduïxen a reconèixer tot allò que ha fet la Unió Soviètica per l'alliberament de la classe obrera, i els espanyols que sempre hem rebut l'escalf de la Unió Soviètica no podem oblidar-ho.

« La Unió Soviètica va volcar tota la seva estima i el seu ajut al nostre poble en el curs de la nostra guerra. El Partit Bolxevic i el gran Stalin es varen posar al nostre costat. I ara, la veu de la Unió Soviètica s'eleva poderosa per a desenmascarar la reacció i l'imperialisme, per a desenmascarar els que ajuden Franco.

« En parlar de Dolores Ibarruri diu que gràcies a la ciència soviètica, gràcies a l'atenció i a la preocupació personal del camarada Stalin, s'ha pogut salvar la vida de Dolores, vida preciosa pel nostre poble i per a la nostra classe obrera.

« Nosaltres estem obligats per tot els conceptes a formar en l'avanguarda dels defensors de la U.R.S.S. dels seus admiradors.

« No podem oblidar que amb la Revolució d'Octubre va obrir-se una nova etapa en la vida de la humanitat. Grans heroismes, ingents sacrificis ha costat a la Unió Soviètica poder realitzar aquesta Revolució i consolidar el Poder soviètic, que és avui el far que guia tota la humanitat avançada. Avui la Unió Soviètica va vers el Comunisme. I el Comunisme és el gran ideal, el gran motor que impulsa tots els anhels dels treballadors soviètics. El Comunisme és el camí de la victòria de la classe obrera i dels pobles.

« El poble espanyol no s'apartarà mai dels germans soviètics i junts amb ell, marxarem endavant per a salvar la humanitat. »

A continuació passà la paraula a Santiago Carrillo, del Buró Polític del Partit Comunista d'Espanya.

* * *

Santiago Carrillo comença la seva intervenció manifestant que la Revolució d'Octubre « **s'ha convertit en una gran festa del proletariat mundial i de tota la Humanitat progressiva** ».

Parla a continuació de les intrigues i de la lluita dels països imperialistes per a destruïr el Poder Soviètic i dels sacrificis i heroisme del poble soviètic per a consolidar la Revolució.

(Passa a la pàg. 2)

Telegrama al C. C. del Partit Bolxevic

Al Comité Central del Partit Comunista (b) de la U.R.S.S.

Convocats per « Mundo Obrero », a la Sala Pleyel de París, per tal de commemorar el 32 aniversari de la gran Revolució Socialista d'Octubre, tres mil republicans espanyols acordem adreçar-vos a vosaltres per a patejar-vos llur joia i entusiasme pels grans èxits que ha assolit en aquests anys de duro i victoriosa lluita, sota la direcció de Lenin i Stalin, el règim socialista soviètic.

Aquests èxits els considera el nostre poble com seus, ja que l'edificació del socialisme i la marxa gradual cap al comunisme a la U.R.S.S., [illegible] amb tots els triomfs assolits pel camp mundial de les forces democràtiques que encapçala, aprapen el dia de l'alliberació i la justícia per el poble d'Espanya.

En aquesta data de veritable festa per a tota la humanitat progressiva, estem segurs d'interpretar els sentiments més profunds de tots els espanyols democrates en fer arribar a través vostre al gran poble soviètic, la nostra felicitació més ardent pels seus triomfs i la nostra plena adhesió a la ferma i conseqüent política de defensa de la pau i de la independència dels pobles que realitza la Unió Soviètica.

Visca el 32 aniversari de la gran Revolució Socialista d'Octubre !

Visca el gran Stalin, campió de la causa de la pau, la llibertat i la independència dels pobles !

Telegrama a Pasionària

A la companya Dolores Ibàrruri.

Reunits per iniciativa de « Mundo Obrero » a la Sala Pleyel de París, per tal de commemorar el 32 aniversari de la gran Revolució Socialista d'Octubre, tres mil republicans espanyols, després d'haver conegut amb immensa joia la nova del teu restabliment i la teva reincorporació a la lluita activa, acordem adreçar-te llurs més fraternals felicitacions i llur adhesió.

El teu guariment és un nou i inestimable ajut que la Unió Soviètica, el Partit Bolxevic i el gran Stalin donen al nostre poble. Han salvat i ens han retornat a la dirigent ferma i exemplar sota la direcció de la qual estem segurs d'assolir el triomf sobre el franquisme i els seus patrons imperialistes, reconquerint la República democràtica i la independència nacional.

El desitjem llargs anys de salut i de vida pel bé del poble espanyol i de la seva classe obrera.

UAB Biblioteca de Comunicació i Hemeroteca General CEDOC

CEDOC
FONS
A VALIDAT

Parlament de Santiago CARRILLO

(Ve de la pàg. 1)

Però ni les tropes de les potències imperialistes, ni els generals blancs, ni les innombrables dificultats pogueren acabar amb el nou Poder del Proletariat. En el foc de la guerra civil i contra els intervencionistes va néixer i començà a desenvolupar-se l'heroic Exèrcit Roig organitzat per Lenin i Stalin, destinat a salvar més tard a la Humanitat de la barbàrie hitlerista, defensant la llibertat i la independència dels pobles.

Després analitza el paper del Partit Comunista Bolxevic en la lluita i diu: **El Partit Bolxevic era i és el Partit més acabat i revolucionari d'un tipus nou, apte per a conduir les masses a l'assalt i la presa de la fortaresa capitalista... El Partit Bolxevic oriental va fer les masses per a transformar la guerra imperialista en guerra civil del proletariat de cada país contra la seva pròpia burgesia imperialista.**

I mentre els Partits de la socialdemocràcia de dreta s'esforçaven en salvar el règim capitalista, l'experiència de la gran Revolució Socialista triomfant ha estenyat a la classe obrera que per a vencer necessita tenir un Partit dirigent de tipus nou, un Partit suficientment aguda per a portar-la a l'atac; capaç també de retrocedir en ordre sense deixar-se guanyar pel pànic, quan les circumstàncies ho exigeixin; un Partit organitzat, amb una disciplina férrea, amb una direcció centralitzada; un Partit capaç d'organitzar i dirigir les masses a la victòria sobre l'enemic de classe.

En condemnar l'oportunisme de la socialdemocràcia, afegeix:

En el nostre país hem vist l'experiència del fracàs de les teories pseudo-revolucionàries, reaccionàries en el fons, de l'anarquisme. Quants moviments heroics, quanta sang obrera tantes vegades vessada pels obrers organitzats de la C.N.T. sense cap resultat tangible!

Per que? Perque per a que una revolució triomfi no n'hi ha prou amb l'heroisme de les masses, no és suficient que hi hagi un Partit que l'encapçali; és imprescindible que aquestes masses i aquest Partit tinguin una línia i una tàctica justa, que es proposin enderrocar el Poder de l'Estat capitalista per a substituir-lo pel seu propi Poder, la Dictadura del Proletariat; que sàpiguin organitzar la defensa de la Revolució, que tinguin una idea clara, precisa, justa del que van a fer quan tinguin el Poder a les mans, de com es construeix el socialisme i no unes quantes utopies descabellades.

I aquestes condicions imprescindibles només es donen quan les masses i llur Partit dirigent es guien per la teoria del marxisme-leninisme-stalinisme.

A continuació parla de la consolidació del Poder Soviètic [illegible] sense cap resultat tangible: [illegible] Partit del poble i del [illegible] que aquest saben ja fer per a l'Exèrcit Roig per a aixafar els exèrcits feixistes. Parla del règim dels kolkhoz, resultats assolits per l'agricultura i la indústria soviètiques després de la guerra, del desenvolupament de la ciència al servei del poble. **La ciència socialista d'avantguarda revolucionàries vella concepció de la ciència burgesa estancada, va molt més enllà descobrint nous horitzons al progrés humà.**

Els imperialistes americans esgrimien fins fa poc, presentant-lo no solament com un instrument per a terroritzar el món, sinó com una mostra de la suposada superioritat científica i industrial el monopoli de la bomba atòmica.

Ells mateixos però han hagut de reconèixer que la no existeix tal monopoli. Els seis soviètics han fabricat la bomba atòmica quan això ha estat una necessitat per a evitar que els bojos furiosos de Washington intentin un dia descarregar sobre els pobles pacífics de la U.R.S.S. llurs bombes atòmiques. Es interessant assenyalar com un index del desenvolupament assolit per la U.R.S.S., que, fora dels Estats Units, cap altre país capitalista no ha estat capaç de construir encara tals instruments.

Però és evident, que la construcció de les bombes atòmiques no és l'ocupació preferida dels savis soviètics. A la U.R.S.S. els homes de ciència treballen per a millorar el nivell de vida del poble, per a realitzar, en una paraula, el Comunisme.

Es així com per primera vegada al món la Unió Soviètica ha començat a aplicar la força poderosa de l'energia atòmica al treball pacífic creador, al servei del poble. Avui mateix ens informa la premsa que l'energia atòmica està essent utilitzada per a mo-dificar el curs de dos grans rius: l'Obi i l'Ienisei. Aquesta obra gegantina de transformació de la natura, permetrà regar més de 30 milions d'hectàrees; transformarà en un jardí florit allò que avui és l'immens i àrid desert de Caracum, proporcionarà a la indústria soviètica més de 80.000 milions de quilowats per hora, i establirà una nova ruta fluvial entre l'Àrtic i el Mar Caspi. Per aquestes nobles finalitats treballen ells els atomistes soviètics, per això vol l'energia atòmica el gran pòble soviètic.

Després, en parlar del treball dels obrers a la U.R.S.S. diu:

El treball, a la Unió Soviètica, no és, com als països capitalistes, una càrrega, una maledicció es pel contrari una qüestió d'honor. L'heroi de la societat socialista es precisament el treballador, que sap que treballa per ell mateix, per el seu poble i no per a un grup de capitalistes.

A la Unió Soviètica no hi ha crisi. Per tant, la Unió Soviètica no sent, no pot sentir, per la naturalesa del seu règim, la necessitat de resoldre la crisi convertint en soldats i enviant a l'escorxador als obrers en atur, com passa als països capitalistes.

La Unió Soviètica necessita i desitja la pau. Per això es la senyera i guia de la gran lluita dels pobles de tot el món per la pau. La qual cosa no significa que la Unió Soviètica temi els fanfarrons i bel.licosos polítics imperialistes anglosaxons. Abans que ells va haver-hi Hitler i un Mussolini que varen intentar allò que ells preparen i que han anat a parar on aniran a parar tots aquells que intentin vanament detenir el curs implacable de la història.

Es parla dels avances realitzats per la cabra de Marx, Engels, Lenin i Stalin, en 32 anys, diu:

Si mirem cap el nostre camp, que vosaltres

Volem com va retrocedint el cercle capitalista entorn a la Unió Soviètica, quant i poderosa pàtria del proletariat mundial, en ascens ininterromput.

A Europa, amb el recolzament de la Unió Soviètica, als països, Polònia, Hongria, Txecoslovàquia, Romania, Bulgaria i Albania han abandonat el sistema imperialista; marxen pel camí de la democràcia popular vers la construcció del socialisme. Per aquest costat prop de 100 milions d'éssers han passat a formar part del nou món, del món del Socialisme.

A Asia, la Xina milenària, amb prop de 500 milions d'habitants, ha trencat també la cadena imperialista i realitza una Revolució Popular que la portarà en l'avenir cap a la construcció del Socialisme.

I després d'assenyalar com lluiten per llur llibertat i independència els pobles oprimits per l'imperialisme, segueix:

En els mateixos països capitalistes, malgrat el terror i la repressió, malgrat els afusellaments i les condenes, la força dels Partits Comunistes i del moviment obrer i democràtic creix impetuosament. Les masses no estan disposades a tolerar indefinidament l'explotació i la miseria, l'avassallament imperialista, la manca de llibertat.

En parlar de la situació d'Espanya i dels plans de l'imperialisme, diu:

Els plans de l'imperialisme, però, fracassaran a Espanya com han fracassat a Xina, com estan fracassant a Europa i al món sencer, davant la voluntat democràtica del nostre poble i l'auge de les forces del progrés a tot el món. La crisi mina i esquartera el sistema imperialista i d'una manera particularment aguditzada, el règim de Franco.

A despatx de paraula del desercatjament dels dirigents socialistes de dreta i anarquistes que tracten d'estendre'l al nostre poble i a la nostra emigració, i de dir que aquest desercatjament dels que s'han passat al camp enemic de el dels combatents, afegeix:

No ens espanta tampoc el fet que dels nostres rangles deserti algun traidor que hi estaba emboscat, intentant sembrar la divisió i el dubte. Quan l'enemic es sou obligat a desmmascarar els seus agents en els nostres rengles, crema els seus darrers cartuxos. El nostre Partit es prou sa i fort per a foragitar aquesta escombraria. Encara que algun traidor deserti, desdres i centenars d'obrers i treballadors venen al Partit, reforçant-lo amb llur energia, llur entusiasme i llur combativitat. No, camarades, en el nostre Partit no hi ha lloc pels Titos ou titets, pels Rajk i altres traidors.

El Partit de José Díaz i Dolores Ibarruri romandrà sempre fidel a la causa sagrada del Comunisme, fidel a la pàtria del proletariat mundial, la gran Unió Soviètica i al nostre mestre i cap Stalin.

Parla també de la situació d'Espanya i de l'importantíssim paper que jugaren els comunistes en la lluita contra Franco. Diu també que el nostre poble no es troba sol en la lluita i rep un homenatge a tots els amics de la causa republicana, a la ciutadadania dels quals s'al troba la U.R.S.S.

Espanya — diu — **és un sector del gran front de lluita de les forces de la pau, la democràcia i el Socialisme, contra les forces de l'imperialisme, la reacció i la guerra.**

I acaba la seva intervenció dient:

Són molts els serveis que la Unió Soviètica ha fet al nostre poble, d'una manera desinteressada i noble. Però jo no vull acabar aquesta intervenció sense citar el darrer i potser el més valuós.

Companys! Es la ciència soviètica, és el Partit Bolxevic i la preocupació personal del company Stalin, que han arrancat de les urpes de la mort i ens han retornat sens i amb les seves energies i clarividència conegudes de tots, el cap del nostre Partit, la nostra venerada Dolores Ibarruri, per la sort de la qual hem passat els moments de més cruel inquietud.

Des d'aquesta tribuna, diem amb totes les nostres forces:

Gràcies, mil gràcies al gran Stalin, al Partit Bolxevic, a la ciència soviètica per haver salvat pel Moviment revolucionari, pel nostre pòble, pel nostre Partit, la vida valuosa i insostituible de la nostra companya Pasionària!

Sota la seva ferma direcció continuarem la lluita per la democràcia i la República, lluitarem pel obrir a Espanya el camí pel desenvolupament del Socialisme. I ens inspirarem permanentment en l'exemple gloriós del Partit Bolxevic; ens esforçarem en assimilar els seus ensenyaments; aplicarem fidelment les seves petjades, car el seu camí, i no altre, es el camí que ens portarà al triomf.

Visca la nostra dirigent Dolores Ibarruri!

Visca el 32 aniversari de la gran Revolució Socialista d'Octubre i el seu artifex el Partit Bolxevic de la U.R.S.S.!

• Visca les forces invencibles del bàndol de la Pau, la democràcia i el Socialisme!

Visca l'amic i continuador de Lenin, el cap i mestre de la Humanitat treballadora i de totes les forces de progrés, el gran Stalin!

Després de la intervenció del company Carrillo foren interrompudes nombroses vegades pels xardorosos aplaudiments dels assistents.

En acabar les intervencions s'aprovaren les adhesions dels delegats d'un al Comité Central del Partit Comunista (b) de la U.R.S.S. i altres a la campanya Dolores Ibarruri, que publiquem a la nostra primera plana.

Tot seguit la nombrosa assistència, dempeus, va cantar «La Internacional».

L'acte de la commemoració del 32 aniversari de la Revolució d'Octubre s'acabà amb la proclamació de la pel.lícula soviètica «La vie guardia».

Triomfs reivindicatius dels treballadors [illegible]alans

EXIT REIVINDICATIU DELS OBRERS DE LA FABRICA « ELS CONDALS »

El patró de la fàbrica tèxtil manresana « Els Condals » pretenia que els 700 obrers i obreres de la casa treballessin mitja hora més. Aquells van dir-li que estaven d'acord, però, que calia pagàssin el doble.

L'amo accepta i decidí venjar-se en suprimir les 40 pesetes que tots els anys donava pel dia de la Festa Major.

No cal dir que la injusta mesura provocà el descontentament dels treballadors els quals protestaren enèrgicament. Llur ferma actitud obligà l'amo, al cap de dos dies, a donar les 40 pesetes.

Uns dies més tard el patró, amb el pretext de les restriccions elèctriques, intentà fer treballar torns de nit i feu unes proposicions que, en la pràctica, reduïa a dues pesetes el salari-hora dels obrers. Aquests van respondre que si es feien torns de nit calia que les hores els fossin [illegible] cosa van assol[illegible] llargues discussions i proc[illegible]

L'acció reivindi[illegible], demanant augment de salari, acceptant les condicions d'injus[illegible] explotació proposades pels patr[illegible], ha d'esser portada a terme [illegible] les fàbriques, unint-se els [illegible]aladors i recolzant llur combat [illegible] la disminució i sabotatge [illegible] la producció, « plantes », etc.

CONTRA ELS [illegible]LARIS DE FAM, LLUITA UNI[illegible] DE TOTS ELS TREBALLADORS!

(De « Treball » del 1er d'octubre del 1949)

EXITS REIVINDICAT[illegible]US DE LA « PIR[illegible]LLI »

Manresa. — T[illegible] anys setmanes a la fàbrica de « Pirelli [illegible]ncia una vigorosa acció. T[illegible] a donar-ne compte en dues [illegible] contra les injustícies i rob[illegible] que aquella Empresa comet[illegible] a els treballadors.

A conseqüència [illegible] lluita menada — disminuïd[illegible] producció, protestes i reclam[illegible] través dels enllaços sindicals [illegible] obrers de la « Pirelli » [illegible] cobrar prop de mil pesetes cadascun, que són el producte de les estrafetes que l'Empresa ella feia sobre les primes i hores.

(De « Treball » del 1er d'octubre del 1949)

ADMINISTRACIO
Totes les liquidacions de « LLUITA » han d'esser adreçades al nostre compte xec-postal
PARIS C.C. 5060-54
« LLUITA »
23, Grange-aux-Belles
Paris (2e)
PREUS DE L'ABONAMENT
3 mesos ..... 120 fr.
6 mesos ..... 240 fr.
1 any ..... 480 fr.
Le Gérant : Mathias KOENIG
IMPRIMERIE S. I. P. N.
14, Rue de Paradis
PARIS (Xe)

Franco per salvar el seu règim està disposat a convertir el poble EN CARN DE CANO

PERQUE es temen les proves els comunistes hem denunciat sempre públicament la posició militarista i bèl.lica del franquisme. El règim franquista des del seu origen es en el mateix la guerra. Fou la guerra en el moment de néixer i no fou a continuació en convertir-se en un valuós suport d'agressió que els caps del nazi-feixisme aprofitaren els milions de convingut en la darrera guerra mundial.

En els primers moments de l'alliberament d'Europa no hi havia cap periòdic de la premsa dels països aliats que es tingués per premsa liberal que no dediqués cada dia una mofa d'acusació contra la complicitat i participació a la guerra del franquisme i no hi havia dia que els partits polítics, inclòs els conservadors, no trobessin un motiu per denunciar a Franco o menysprear-lo.

No havia dit Franco « que si les forces soviètiques arribessin a amenaçar per Berlin tenia un miliò de soldats preparats per a combatre'ls al costat » ? No havia enviat la Divisió Azul a lluitar al front de l'Est contra la U.R.S.S. ? No s'havia entrevistat amb Hitler i Mussolini i no estava la política franquista absolutament solidària a la vuitanta dels caps feixistes ? No havia atacat en diferents ocasions la causa dels aliats ?

Els fets delictius del franquisme pesaven tant en la balança de les responsabilitats després de la guerra, que en aquells moments el nom de Franco no podia esser utilitzat si per aquells mateixos que després havien de crear les condicions per a preparar una nova agressió.

Franco no deixava d'esser el personatge que convertia als ojos tardans de la guerra, cap el franquisme es trobava ja en el camí de llurs concepcions polítiques, i per tant era el que millor podia facilitar llur penetració a Espanya, pues que Franco es trobava ja de pie en el camp de la guerra. Fingir, però, la carta de Franco i la del seu règim seria bel fets difícil, per la impopularitat d'aquest personatge i per la impopularitat d'aquest règim davant de tota la humanitat.

Però el franquisme era, per altra banda, el règim que oferia més garanties per a poder convertir Espanya en una nova forta vàlvula d'esser un règim supervisor del feixisme amb caps militars i polítics que viuen amb el peguit de la guerra i l'odi mortal contra la U.R.S.S. i la democràcia i per tant amb el desig de [illegible] poden salvar els privilegis de la [illegible] pa dels grans latifundistes, dels caps de l'Espanya i dels grans explota-

« que uells per l'espatlla, corre pel nostre cos la mateixa sang, i si un de nosaltres morís l'altre no podria marxar amb un mort sobre les espatlles. » Es a dir, calla « justificar » la integració del franquisme al camp de la guerra i calla justificar-la a través d'un altre Estat que es presènta, d'acord amb els Estats imperialistes, a la complicitat.

Calla també, però, que Franco fes una exposició de tots els seus mèrits anticomunistes, car sols presentant-se com el campió de l'anticomunisme podia donar ràó a les paraules dels Connolly i dels James Fairy. I Franco no es quedà curt en fer l'exposició dels seus mèrits: « **Espanya va deu anys davant de les altres nacions en la lluita contra el comunisme.** » I va aprofitar aquesta ocasió per a exposar els seus « mèrits » guanyats en marxar a la capdavantera de la reacció i referint-se una altra vegada com merecenari per nodrir les forces de la guerra que l'imperialisme prepara contra la U.R.S.S. i les democràcies populàrs.

Franco es felicità d'haver menat aquesta lluita. Però encara explota amb més força el fet que els Estats imperialistes — diu — l'hagin seguit per aquest camí.

Encara va dir coses més atrevides. Va osar llançar una diatriba vertinosa contra la mateixa organització política dels Estats imperialistes, oferint-los-hi com a exemple de bon govern « el mirall » de l'Estat franquista.

Es a dir, més que un vassall dels Estats imperialistes, Franco és el clisme de finglir-se l'inspirador del camí que aquests Estats han empres en la lluita contra el comunisme i la democràcia. Com si no fos ell, igual que Hitler i Mussolini, una criatura de l'Imperialisme !

La sobèrbia de Franco, però, adquireix un caràcter grotesc quan diu: « **Si els exèrcits i Estats Major han pogut guanyar la darrera guerra no podem regar que llurs successors no han pogut guanyar la pau.** » I, naturalment, com no han pogut guanyar la pau, cal preparar la guerra. Aquesta es la tesi de Franco amb la qual justifica els motius pels quals ha debut convertir Espanya en un camp militar dirigit pels Estats imperialistes. O sigui, que per a Franco no hi ha altra sortida que la guerra, i aquesta guerra no es pot fer sense ell. No importa que el pobre pàgesi per tota mena de privacions no li importa que es sacrifiqui tant [illegible] dors, jerarques tots ells de la Falange.

Franco, si avui pot parlar amb aquests termes, és perquè compta amb el vist i plau dels Estats Units i d'Anglaterra que, malgrat simulin condemnar-lo en nom de la « democràcia », l'ajuden en nom de la solidaritat anticomunista. I l'ajut a Franco per part d'aquests Estats significa d'una manera descarada — encara que fins ara no se li hagi donat forma legal — la integració oberta del franquisme al camp de la guerra: significa al mateix temps una traició als acords de la O.N.U. respecte al franquisme, i un insult a tots els republicans espanyols, als quins dels quals havien creegut en les promeses dels Estats Units i de l'Anglaterra i vèien en aquests Estats la salvació, oblidant que per a l'imperialisme, abocat a la preparació de la guerra, no hi han interessos més sagrats que aquells que poden servir-ho directament als seus objectius.

Davant la monstruositat que els Estats imperialistes estan preparant, davant la demostració que Franco vol portar Espanya a la guerra perquè no vèi altra sortida pel seu règim, els comunistes hem de treballar aferrissadament prop de totes les masses antifranquistes, fent-los-hi comprendre que a Espanya l'única solució que convé al poble es la pau, es la República democràtica.

Els comunistes hem de fer comprendre als antifranquistes que encara es fan illusions sobre un règim de « transició » a Espanya, que si aquest règim tenia que venir per l'ajut dels Estats imperialistes no aportarà cap canvi substancial al règim actual de Franco i que els nadiuns dels grupets d'avui serion els jerarques que hauràn de garantir la realització dels plans de l'imperialisme a Espanya. No comprendre això es admetre que es perllonguin les sofrances del nostre poble; no treballar per desenmascarar els plans de l'imperialisme a Espanya i mantenir una actitud passiva contra el franquisme i contra la preparació de la guerra, es admetre també que Franco seguirà torturant la classe treballadora i tot el poble.

Les victòries que duriament assolíxen els guerrillers, les victòries reivindicatives de la classe treballadora i l'intensificació diària de la resistència del poble contra el franquisme, és la demostració que al règim franquista es vulnerable. Cal, doncs, assolir l'identificació de tots els antifranquistes sobre l'objectiu [illegible] democràtics i [illegible] tes forces per a assegurar aquest objectiu en una realitat.

[illegible] estat amb l'imperialisme britànic, es sabien que el règim franquista solament podien mantenir-lo entregant-se als agressors.

El franquisme se'n adonà avist del paper de lansquenet que podia jugar en aquesta nova situació planejada per les noves forces imperialistes. I si abans el franquisme havia estat sotmès a l'altíssima, per què ara no havia de sotmetre's als nous factors de guerra ? Ultra posar Espanya a la disposició dels Estats imperialistes, Franco, en veure d'una manera més clara llurs intencions i comprendre l'objectiu que persegueix, adoptà l'actitud respectiva i ja va atrevir-se a dir : « Cal preparar la nació per a la guerra. » I es a dir, que cal convertir el poble esclavitzat i famolenc d'Espanya en carn de canó per tal de salvar un règim que ja aigües per tots els costats, odiat i combatut per la pressió de les masses populàrs i entrisat pel madronell i la incapacitat del franquisme. Es a dir, que la guerra no es solament una aventura pel franquisme : es una necessitat que Franco convertèix en dogma, per a poder seguir mantenint el seu domini de classe.

Però la integració del règim franquista al camp de la guerra mantenint les seves característiques tradicionals d'Estat feixista és un obstacle que cal saber saltar, car Franco no oblida que darrera d'ell hi ha un passat que si bé no preocupa gaire als Estats imperialistes, es un motiu d'agitació popular que obliga a mantenir a aquests Estats una actitud d'aparent aprensió envers el franquisme.

Per altra Franco i els imperialistes han tingut la necessitat de l'ajut de Portugal. Calia obrir una porta al franquisme sense que les forces de l'imperialisme es comprometessin massa públicament, i per tal que Franco aportés encara més proves de les seves intencions. Calia fer volar a tots els vents les afirmacions mèl.liques del franquisme, però calia que aquestes afirmacions fossin formulades dintre d'un pàs que formàs part dels països que integren el Pacte Atlàntic i calia que Franco digués, referint-se a un membre del Pacte Atlàntic com és Portugal,

El número extraordinari de "Mundo Obrero" i el deure de tots els comunistes

El Partit Comunista d'Espanya, amb la publicació del número extraordinari de « Mundo Obrero », acaba de retre un homenatge de fervent admiració al Partit Comunista Bolxevic de Lenin i Stalin. Homenatge d'admiració i estima pel Partit mestre, el Partit Comunista Bolxevic que, sota la direcció de Lenin i Stalin, va fer triomfar fa 32 anys la Revolució Socialista i va aplicar en la pràctica els principis de la teoria marxista-leninista-stalinista.

D'aquella meravellosa Revolució d'Octubre, forjada pel temp dels militants i dirigents bolxevics, s'ha sortit la pàtria del socialisme : la U.R.S.S., mirall per a tots els comunistes i per a totes les masses progressives del món, i font d'ensenyament i experiència per a tots els Partits Comunistes. I el que ha fet el Partit Comunista d'Espanya amb la publicació d'aquest número extraordinari de «Mundo Obrero», ultra retre l'homenatge al Partit Comunista Bolxevic de la U.R.S.S. amb motiu del 32 aniversari de la victoriosa Revolució d'Octubre, es treure'n les experiències i posar en evidència els resultats assolits per l'aplicació del socialisme a la U.R.S.S.

Aquest número extraordinari de « Mundo Obrero » és una lliçó que tots els comunistes hem de saber aprofitar, però és a l'ensems la divulgació de la veritat soviètica per a tots els espanyols i, per tant, és un deure de cada comunista aconseguir que aquest número extraordinari de « Mundo Obrero » sigui llegit per tota l'emigració.

A través d'aquest número de « Mundo Obrero », Dolores Ibarruri, la nostra estimada dirigent de tots els comunistes espanyols, després d'una penosa i llarga malaltia, s'incorpora de bell nou al treball de direcció del Partit. En celebrar — mitjançant el número extraordinari de « Mundo Obrero » — la gloriosa i gran Revolució d'Octubre, Dolores diu :

« *En saludar al poble soviètic i al gran Stalin, en aquest 7 de novembre, data que coincideix amb l'heroica defensa de Madrid en l'any 1936, jo vull també saludar als camarades que lluiten a l'interior del país i fora d'ell; als ardits guerrillers i a les nostres abnegades dones; als que en les presons franquistes sofreixen, però mantenen viva llur confiança en la causa per la qual lluitaren i sacrificaren llur llibertat, als antifranquistes que amb llur resistència impedèixen la consolidació del règim terrorista de Franco.* »

Tenir a la capdavantera dels comunistes espanyols un dirigent com Dolores, és un orgull per a tots els comunistes, i ens hem de felicitar de tenir-la novament, restablerta i sempre animosa, entre nosaltres. « Mundo Obrero », amb l'article de Dolores, compleix una tasca que cal saludar per tots els comunistes.

Vicente Uribe analitza la « *Vida i condicions del desenvolupament del Partit Comunista Bolxevic de la U.R.S.S.* », Francisco Anton estudia el geni de « *Lenin fundador del Partit de tipus nou, el Partit Bolxevic* », Antonio Mije « *Els bolxevics durant la reacció stolipiniana* », Santiago Carrillo analitza la « *Significació de la Revolució del Partit Comunista Bolxevic de la U.R.S.S. per a tots els Partits Comunistes* », Enrique Lister treu ensenyamenta profitosos en estudiar « *El Partit Bolxevic i la guerra imperialista de 1914-1918* », Angel Alvarez els treu en estudiar « *El programa del Partit Comunista Bolxevic de Rússia en el 1917* », Ignacio Gallego evidencia l'obra genial de « *Stalin i el triomf del socialisme a la U.R.S.S.* », Cristóbal Errandonea escriu « *Sobre l'Estat Soviètic* », Josep Moix explica i treu les experiències de « *Com va resoldre el problema nacional la Revolució d'Octubre* », J. Izcaray escriu sobre « *La dictadura del proletariat, instrument del triomf i consolidació del socialisme* », Rafael Vidiella explica « *Que sàn i com es forjaren els Sòviets* », Tomas Garcia « *L'impetuós desenvolupament de la Unió Soviètica a través dels plans quinquenals* », Pere Ardiaca « *Les grandioses transformacions de l'agricultura a la U.R.S.S.* », Luis Zapirain estudia « *La Constitució staliniana, expressió de la democràcia socialista* », Frederic Melchor evidencia que « *El Pals del Socialisme, per la seva pròpia naturalesa és el país de la pau* », Manuel Cuesta indica que « *La defensa de la Unió Soviètica és el deure sagrat del moviment revolucionari mundial* », i Esteban Vega escriu « *Sobre la U.R.S.S. i el poble espanyol.* »

Tots aquests treballs són interessantíssims pel profund anàlisi que es fa de la Revolució d'Octubre i per la divulgació dels resultats assolits per l'aplicació del socialisme a la U.R.S.S. Cal que aquests treballs siguin «profitats per tots els comunistes, car contribuïràn a augmentar els coneixements sobre la Revolució d'Octubre i sobre la realització del socialisme a la U.R.S.S. però cal, a la vegada, fer arribar les experiències de la Revolució d'Octubre i la lliçó de la realització del socialisme a la Unió Soviètica a tots els republicans. Aquest número extraordinari de « Mundo Obrero » es un gran mitjà per a realitzar aquesta tasca.

de Catalunya i d'arreu d'Espanya

La veu del P.S.U. per les Rambles barcelonines

L'ORGANITZACIÓ clandestina del nostre Partit a Barcelona, amb l'audàcia i l'esperit d'iniciativa dels nostres companys aprofita els mitjans més diversos per tal de fer conèixer la veu i l'orientació del nostre Partit no als a la classe obrera i a les masses populars, sinó a tota la ciutadania barcelonina.

Recentment, ho estat molt comentada per Barcelona una edició difusió d'activitats del nostre Partit, feta per les Ramblas.

Fa uns dies, en un dia de les hores en que el transit es més intens al popular passeig barcelonì, uns companys col.locaren diversos paquets d'activitats en dos taxis que quan arrencaren i passaren Ramblas amunt van deixar-lo tots aquells llocs clàssics de mitges de paperets amb les consignes del P.S.U. Les gent recollia la propaganda amb molt d'interès, guardant-se-la o les butxaques, fent comentaris i adhuc formant grupets. Tant s'havien atrafegat els vianants en recollir-la que quan, més tard, es va presentar la Policia per fer la recollida no en trobaren gairebé cap per terra.

Un testimoni estranger sobre els turments a les Comissaries franquistes

UN periodista mexicà que acaba de passar uns llarga temporada a Espanya ha publicat a l'important periòdic de Mèxic « La Prensa », un reportatge sobre la seva estada al nostre país.

En aquest reportatge explica :

« **Aquest corresponsal ens ya confirmat ells que la mofa espanyola m'havien dit sobre les famoses « graelles ».**

Heu's ací ells que vaig saber : A cada Comissaria han estat instal.lades unes graelles elèctriques damunt de les quals hi vàn estirar individus sospitosos de desenvolupar activitats contràries al règim franquista, per tal que declarin ells que la Policia vol.

Interrogat per ells que m'havia dit el corresponsal estranger, em vàig dedicar a cercar persones que haguessin sofert el turment de les « graelles ». No em va costar gairè feina trobar-ne dotze sàn ètnics. Davant meu varen descobrir llurs espatlles vertes donc i homes en un cubrir-lest de la capital espanyola i vàig contemplar horroritzat la cara d'aquells infelices complètament cremada. »

Mentre el nombre de malalts creix, els Hospitals estan abandonats

SEGÚN el franquisme, degut a la misèria i privació en la que viu el poble el nombre de malalts — de malalts que no poden permetre's l'assistència mèdica particular, car és obligat a cada nostra — augmenta de dia en dia. Davant d'aquestes necessitats, què fa el franquisme ?

A Barcelona, « La Vanguardia » de l'altre dia anunciava que « degut a la gran situació econòmica que travessa el Clínic » ha calgut « **reduir el cincuanta per cent els llits en servei amb la qual cosa de 757 sòls en funcionen 300** ». I mentre això passa a Barcelona, en un dels hospitals más importants de la capital, a Saragassa, d'altra banda capital de Aragon — explica que a l'Hospital d'aquella ciutat « **determinades sales de l'Hospital provincial de Saragassa estàn ocupades amb vergonya per la ciutat i la provincia... Aquells pavellons infectes corcats per la humitat i el salnitre subleven l'ànima del visitant** ».

Heu's ací ells de les dades oficials que quedàren en arrivi en llur d'estar acondicionats com sales d'hospitals ha estat com si fossin quadres.

Barbens, un poble urgellenc que retrata el règim franquista

BARBENS es un poble pages de l'Urgell que només compta amb un miliò d'habitants.

Durant el periode republicà hi foren construïdes quatre cases escola, obra necessària que vàl marjàdar l'Estrènia de tot el poble.

Els franquistes, per la seva banda, també hi han fet construccions : quinze cementiriques ! Uno pràcticament per cada mil d'habitants ! — i una cuarena de la Guàrdia Civil. Als triomfs que ha avantatjat el règim del pàsdol.

Heu's ací un paral.lelisme tràgic entre dos règimes: Els ciutadans de Barbens adoren el franquisme i llutàren. Volàn escoles i no presons i casernes !

J. NAVARRO COSTABELLA HA MORT

El passat dia 8 d'Octubre va deixar d'existir a Mèxic el nostre bon amic Joseph Navarro Costabella, víctima d'una vella dolença cardíaca.

L'amic Navarro Costabella ha mort envoltat per l'afecte i l'estima de tots els que han compartit amb ell, durant aquests anys d'exili, els reguls i esperances, la lluita i activitats en pro de la causa de l'alliberació del nostre poble.

Malgrat el seu precari estat de salut, Navarro Costabella dedicava sense regatejar els millors dels seus esforços per Catalunya i el recobrament de la República. Sòn conegudes les seves activitats antifranquistes des de la vice-presidència del Casal Català, com també en tant que membre destacat del Comité Executiu del Patronat d'Ajut als Patriotes Catalans, constituït a Mèxic. La seva ploma, intel.lectual patriota i republicà fusiga els enemics de la nostra causa i condemna en nombroses ocasions els enemics de donar-hi una solució contrària als interessos democràtics del nostre pòble.

L'acte d'enterrament fou una senzilla manifestació de dol. En nom del Casal Català, va pronunciar uns mots d'acomiadament el seu bon amic Joan Ma. Francès. Roble te vidua i ele seus familiars i el nostre sentit condol.

Biblioteca de Comunicació
i Hemeroteca General
CEDOC

Commemorant l'aniversari de la Revolució Socialista

Solemne Sessió del Soviet de Moscú

IMPORTANT DISCURS DE MALENCOV

El 6 d'octubre, commemorant el 32 aniversari de la Revolució d'Octubre, el Sòviet de Moscú es va reunir en una sessió solemne.

A la presidència de l'acte entre els dirigents del país i treballadors selectes hi havia Molotov, Malencov, Vorozilov, Caganovitx, Bulganin, Andreiev, Cossiquin, Bevia, Sulov.

En mig dels aplaudiments, el Buró Polític del Partit Bolxevic, amb el company Stalin al cap, fou elegit a la presidència d'honor.

Tot seguit va prendre la paraula el company Malencov, secretari del Comitè Central del Partit Bolxevic, i el qual feu un important discurs del qual en donem el següent extracte :

Mai en el curs de la seva història, la nostra pàtria no ha tingut fronteres nacionals tan equitables i tan ben establertes.

En la gran competició entre els dos sistemes — el sistema capitalista i el sistema socialista — la superioritat del socialisme es evident.

Nosaltres podem dir que el nostre nivell de producció econòmica i de desenvolupament econòmic d'abans de la guerra ja el hem estat assolit, ultra que l'hem ultrapassat. I tenim tota la raó de creure que el pla quinquenal serà ampliament realitzat.

La ciència soviètica està al servei de la causa de la pau, de la prosperitat de la nostra pàtria.

Si entre les mans de l'imperialisme, l'energia atòmica constituiria una font de producció d'instruments mortals, de míssiles d'intimidació, d'instruments de xantatge i de violència, entre les mans del poble soviètic serviràn de poderós mitjà de progrés tècnic, pel ràpid i neu creixement de les forces productives del nostre país.

Els nostres èxits son incontestables; però el camarada Stalin ens ensenya que no hem de caure en un esperit de suficiència i reposar-nos sobre els llaurers.

El Partit ens ensenya a ésser intransigents en la lluita contra els nostres defectes. El nostre Partit ens ensenya que honestament hem de reconeixer els errors a fi de corregirlos i evitar-ne la repetició.

La «llei de la nostra política estrangera es el desig de Pau de la Unió Soviètica. La Unió Soviètica vol la pau i l'amistat de les nacions. No vol la guerra i no farà tot per a evitar una nova guerra.

La diplomàcia soviètica es desenvolupa satisfactòriamente en el quadre del seu programa de pau, de reducció dels armaments i de prohibició incondicional de les armes atòmiques.

Malencov condemna els preparatius d'una nova guerra que s'efectuen en certes gàbies i sobretot als Estats Units i a Anglaterra.

El Govern soviètic ha proposat recentment que les cinc grans potències, Estats Units, Gran Bretanya, França, Xina i Unió Soviètica concertin entre elles un pacte de [illegible] [illegible] pots que després d'haver deutat la signatura del pacte. S'ha [illegible] de conduir els homs a una cursa accelerada dels armaments. Aquesta política vol compensar pels armaments i la guerra, la disminució dels profits del gran capitalisme, i conduirà als governs signataris del Pacte Atlàntic a esclafar els pobles sota el pes de les despeses militars cada dia creixents.

Les diverses maniobres, la reducció forçosa de les despeses socials, que hi haurà prou cara de cuna a Europa. El poble americà sap molt bé actualment que en el quadre d'una guerra el sofriment es faria extensiu també al continent americà. Si hi ha un nou bany de sang hi haurà també a Amèrica mares que ploraran.

Parlant de pobles lliures, Malencov indica que les potències occidentals es serveixen de la banda de l'Eto per a desenvolupar un activitat clandestina a les democràcies populars. El procés Hajo prova que els plans dels imperialistes han fracassat. Ara que els mercenaris jugoslaus han estat desemmascarats, ja no hi ha res més útils.

Després, Malencov subratlla la importància de la creació de la República democràtica alemanya. Si els imperialistes alemanys son substituits pels dirigents de les forces democràtiques que destigen la pau, d'ò significa un tombant capital en la història europea. Malencov demostra a continuació com els dirigents americans tracten de desarrecerar-se del tardànet de la crisi econòmica sobre els palsos marshallitzats d'Europa, mentre que aquests palsos atravessen un pèrlode de depressió. Mentre que la producció de la U.R.S.S. ha augmentat de 900 per cent en 20 anys, — subratlla — la d'Europa ha estat estancadanà.

Malencov cita la desviació com un exemple de la política econòmica agressiva dels EstatsUnits.

Malencov acaba la seva intervenció, en mig de grans aclamacions, crisant :

Visca la victòria del socialisme i de la democràcia al món sencer !

Visca la Revolució d'Octubre !

Visca el Partit Bolxevic !

Amb la lluita per la pau cal paralitzar l'acció agressiva dels fautors de guerra

LS Estats imperialistes accelereren els preparatius de guerra. En passar de les paraules als fets se'ls hi ha ja impossible amagar llurs plans d'agressió malgrè l'interès que posen en especiar amb els per ells anomenats « plans defensius ». Contra qui volen defensar-se els Estats imperialistes ?

Està ben clar per a totes les masses democràtiques que quan els imperialistes parlen de « plans de defensa » es refereixen a la guerra que preparen contra la U.R.S.S. i les democràcies populars, contra llurs pròpis pobles que aspiren a la pau i a la democràcia.

Les proves ens les donen els mateixos Estats imperialistes.

Ara mateix els Estats Units van a començar a transportar als pàisos del Pacte Atlàntic grans quantitats de material de guerra de tota mena. Amb quina finalitat ? Està ben clar que amb un objectiu d'agressió, car no es amb canons i armament la classe obrera i la petita burgesia industrial i comercial, als quals obligues a portar el pes de la guerra, que es construeix la pau.

Mai com fins ara la penetració d'un Estat imperialista dintre dels altres Estats amb una personalitat guanyada a través de la seva història, havia adquirit un caràcter tan accentuat, tràgic. Els fautors de guerra americans ultrapassen totes les mesures en arribar fins i tot a anular la personalitat dels Estats que tenen una tradició d'Estats lliures. La preparació de la guerra significa pels fautors de guerra americans fabulosos beneficis, multiplicació de riquesa, en la mateixa mesura que significa miseria pels pàisos que sotmeten. Aquest es un dels motius pels quals volen la guerra.

Un camí completament oposat es el que segueix la Unió Soviètica. Mentre els Estats imperialistes volen sotmetre els pobles lliures i fan crides a l'odi entre els pobles i cerquen llançar la humanitat contra la U.R.S.S., la Unió Soviètica defensa les llibertats nacionals de tots els pobles i els seus dirigents criden bien alt :

« Visca la unitat dels pobles d'Anglaterra, dels Estats Units i de la Unió Soviètica en la lluita per la pau contra els fautors d'una nova guerra. »

Es aquest el camí que han de seguir els pobles : el camí de l'amistat. Amb la lluita per la causa de la pau cal paralitzar l'acció dels fautors de guerra. La crida del Partit Bolxevic es la crida que recull els propòsits patentitzats en la resolució del Comitè Mundial de la Pau i que s'identifica amb els anhels de pau de tots els pobles.

En el moment que els imperialistes volen integrar Espanya als plans d'agressió; en els moments que intensifiquen l'ajut a Franco i volen convertir Espanya en un camp militar mentre els pràctics afamen el poble, els republicans espanyols tenim el deure d'intensificar la lluita per la pau, i els comunistes, en marxar a la capdavantera d'aquesta lluita hem de fer comprendre a tots els antifranquistes l'abscència i la importància de la Resolució del Comitè Mundial de la Pau. Resolució de la qual en donem un extracte en aquest número de « Lluita », i que ha de formar part de la nostra acció per a acabar amb Franco, per la supressió del franquisme i la substitució d'aquest règim de terror i fam per una República Democràtica a Espanya es fa necessaria per la consolidació de la pau a tota la humanitat. La lluita que neixen per tot arreu els partidaris de la pau amb els comunistes a la capdavantera, es la lluita per la pau que hem de menar tots els republicans espanyols fins acabar amb Franco i consolidar la República Democràtica.

Resolució del Comité Mundial de Partidaris de la Pau

En la darrera reunió del Comitè Mundial de Partidaris de la Pau celebrada a Roma, s'ha elaborat una important Resolució, de la qual en donem el següent resum :

Fa sis anys que els representants de 72 nacions han segellat a París el Pacte dels Partidaris de la Pau.

La Resolució demostra el creixement de les forces de la pau en el curs d'aquests sis darrers anys: naixement de la Xina democràtica, de la República democràtica alemanya, creixement de la lluita dels pobles colonials contra l'imperialisme, contradicció entre els pàisos del plan Marshall i del Pacte Atlàntic, i als Estats Units dificultats originades per les despeses improductives de la preparació a la guerra.

La històrica jornada del 2 d'octubre — diu — i sobretot les iniciatives de la U.R.S.S. en favor de la pau, han fet renéixer l'esperança d'una entesa internacional.

En la segona part, la Resolució denuncia els fautors de guerra i subratlla que el monopoli atomic no existeix, no ha existit mai. Per [illegible] de les [illegible] i de les [illegible] de tots els pobles. El Comitè Mundial els invita a exigir de llur Govern respecta que [illegible] llurs proposicions, en rom[illegible] l'esperit de la Carta de [illegible] Nacions Unides, sobre la qu[illegible] inspirar-se la seva política.

Aquestes proposicions [illegible] de comportar :

1er. — L'entaulament [illegible] converses directes i immediates sota l'égida internacional per [illegible] amb les guerres presents [illegible] culmint a Grècia, al Vietnam, a l'Indonèsia, a Malasia.

2on. — La reducció [illegible] dels armaments i de [illegible] tius, posant fora de la llei [illegible] l'arma atòmica.

3er. — La signatura [illegible] grans potències d'un pacte de no [illegible] del quadre de les Nacions Unides.

Aquests dos primers [illegible] aquests primers acords [illegible] testimoni d'una voluntat [illegible] pau.

El Comitè Mundial [illegible] les seves proposicions en [illegible] d'un pacte de no [illegible] blees elegides, i que [illegible] la discussió i a la apro[illegible] manses pacífiques, en [illegible] campanya massiva de [illegible] legacions [illegible] ses. Per el [illegible] tidaris de la Pa[illegible] bles disposa a [illegible] a imposar la pau. »

A LES ASSEMBLEES ELEGIDES DE TOTS ELS PAISOS DEL MON

Heu's ací el text integre :

« El Comitè Mundial invita les Assemblees elegides de tots els pàisos del món a debatir les proposicions pacífiques que són els anhels de tots els pobles. El Comitè Mundial els invita a exigir de llur Govern respecta que [illegible] llurs proposicions, en romanent fidels a l'esperit de la Carta de [illegible] Nacions Unides, sobre la qual [illegible] inspirar-se la seva política.

Aquestes proposicions [illegible] de comportar :

1er. — L'entaulament [illegible] converses directes i immediates sota l'égida internacional per [illegible] amb les guerres presents [illegible] culmint a Grècia, al Vietnam, a l'Indonèsia, a Malasia.

2on. — La reducció [illegible] dels armaments i de [illegible] tius, posant fora de la llei [illegible] l'arma atòmica.

3er. — La signatura [illegible] grans potències d'un pacte de no [illegible] del quadre de les Nacions Unides.

Aquests dos primers [illegible] aquests primers acords [illegible] testimoni d'una voluntat [illegible] pau.

El Comitè Mundial [illegible] les seves proposicions en [illegible] d'un pacte de no [illegible] blees elegides, i que [illegible] la discussió i a la aprovació [illegible] manses pacífiques, en [illegible] campanya massiva de [illegible] legacions [illegible] ses. Per el [illegible] tidaris de la Pa[illegible] bles disposa a [illegible] a imposar la pau. »

RESOLUCIO SOBRE EL COMITE IUGOSLAU

Heu's ací el text integre :

« En la Resolució [illegible] del Comitè Mundial de Partidaris de la Pau, hem definit com [illegible] de la causa de la Pau la política del Govern de Tito i dels seus agents.

Nosaltres declarem que l'actual Govern sugosiau ha endevinat un instrument entre les mans dels imperialistes que volen la guerra i és per aquesta raó que trenquem les nostres relacions amb el Comitè de Belgrad, dirigit per Minderovix i Vidmar, que recolzen la política de guerra del Govern de Tito.

La nostra decisió no està a molt menys dirigida contra el poble de Iugoslàvia. Estem segurs que la gran majoria del poble iugoslau està contra la guerra i contra la política belicista de Tito.

Per damunt les barreres erigides pels fautors de guerra, «avem als Partidaris de la Pau iugoslaus la nostra salutació fraternal.

Reservem una plaça als veritables representants del poble iugoslau, als partidaris sincers de la llibertat dels pobles i de la pau del món en el si del Comitè Mundial dels Partidaris de la Pau. »

ESCOLTEU

Radio Moscú

De 8 a 18,30 de la nit per ondes de 31,02, 40,76, 40,87, 40,96, 50 metres.

De 10 a 10,30 de la nit per ondes de 31,02, 40,76, 41,52 metres.

De 11 a 1 de la matinada per ondes de 31,02, 41,52, 49,77, 49,83 metres.

Breus Noves de la U.R.S.S.

COLCOSOS I COLCOSIANS AUGMENTEN LLURS INGRESSOS

Els remanents dels colcosos e la Banca agrícola, aquest any s'han superiors en un 15 per cent a l'any passat. Els mentius d'aquest milloament econòmic resideixen en l'augment general dels ingresses dels colcosos gràcies a l'extensió de la mecanització. Un colcós de la regió de Craiseder, el « Consumolets », ha tingut aquest any un ingrés de 1.000 rubles en lloc de 600.000 abans de la guerra.

El colcos « Colinine », a Czaochk, ha tingut un ingrés superior a dos milions de rubles. Al matelx temps grans trebaills de construcció han estat realitzats en aquests colcosos. Naturalment, els ingressos dels colcosians augmenten en la mateixa proporció. Les caixes d'estalvi rurals anuncien ingressos molt iguales; es tracta de quantitats posades en reserva pesades pels colcosians per adquisicions importants.

EL DESENVOLUPAMENT DE LA INDUSTRIA TEXTIL

La industria tèxtil soviètica anuncia una augmentació considerable de la seva producció en el curs del quart trimestre d'aquest any. Actualment la producció es de 33 per cent superior a la producció de l'any passat a la industria sedera, de 25 per cent a la industria de la llana i el 20 per cent a la industria cotonera.

LA TELEVISIO A LA U.R.S.S.

Un nou model de receptors de televisió es construeix en sèrie actualment a la U.R.S.S. Varies fàbriques es dediquen exclusivament a la fabricació d'aquests aparells, els preus reduïts dels quals estan a l'abast de tots els treballadors. Aquests receptors son d'una construcció molt senzilla que els que hi havia fins ara i d'una manipulació més fàcil que la dels models anteriors. Tambè son d'un preu molt més baix.

Tractors elèctrics en l'agricultura soviètica

A les regions de Sverdlovsc, Quiev i Riazan han estat posades en servei tres estacions de màquines i de tractors elèctrics. Fa un any que foren començades les proves de dos d'aquests tractors de construcció soviètica, els quals donaren els millors resultats.

El primer de maig d'enguany, la fàbrica de Sverdlovsc lliurava a l'agricultura coljosiana 30 tractors elèctrics, els xassis dels quals són els del tractor « S.T.Z.-N.A.T.I. », amb el motor de combustió interna reemplaçat per un d'elèctric.

El treball d'aquesta mena de tractors, totalment mogut per botons, té l'avantatge, en el moment de llaurar, que obre un sole d'una profunditat constant que arriba fins a 35 centímetres, malgrat la duresa desigual del terreny.

Paral·lelament a aquests resultats, aquests dies un coljós dels voltants de Moscú fa les proves d'un tractor elèctric dotat de rodes, per tal de veure quin rendiment dóna en comparació als altres tractors elèctrics anomenats erugues.

En un i altre cas, tot duu a la mateixa confusió : a la societat soviètica socialista vertadera i camí del comunisme, l'Estat que ha alliberat l'home soviètic de l'explotació de l'home per l'home fa els més grans esforços per alliberar-lo també, a la indústrial i a l'agricultura, de la cerca d'un treball corporal mil·lenari i encarrega a la màquina cada dia més operacions que, tot accentuant la producció, estalviaran cansàmmit a l'home i faran agreciable el treball que totes les societats anteriors al socialisme havien imposat com un càstig als desposeïts treballadors.

i de les Repùbliques Populars

PER UNA MILLOR QUALITAT DE PRODUCCIO

Les fàbriques de la industria carnòtria de Polònia participen actualment a l'una emulació entre elles per a millorar la qualitat de la producció.

Entre els 453 equipos de tres o quatre tèsiders d'elite que s'han presentat al concurs d'emulació, nòmze seràn premiats i obtindran 150.000 zlotis cadascún.

PELS TREBALLS AGRICOLES DE LA TARDOR A ROMANIA

Fins el 20 d'octubre, pel conjunt del país la superfície sembrada es molt superior a la sembrada l'any darrer en aquella mateixa epoca. Per aquesta tardor el Pla ha previst la sembra de tres milions d'hectàrea. A fi de complir amb èxit aquest Pla, els organismes corresponents del Govern romanès han posat a la disposició dels productors l'utillatge necessari per raixir amb cura les llavors acondicionades a les diferents zones.

UNA NOVA UNIVERSITAT A HONGRIA

El Govern hongarès, ultra dedicar una gran atenció a tots els aspectes de la vida del país per a millorar les condicions econòmiques del poble, es preocupa al mateix temps de la superació cultural del país. Sòn nombroses les noves escoles que han estat edificades en aquests darrers temps i a Miscolc acaba d'ésser inaugurada una nova Universitat que reuneix totes les característiques modernes de les universitats més avançades.

De l'INFORME de STALIN davant el XVII CONGRES del Partit Bolxevic

(26 DE GENER DEL 1934)

EL PARTIT

E L' dia 21 de desembre el company Stalin complirà 70 anys. Setanta anys d'una vida tenaçia i revolucionària, dedicada a la lluita per l'emancipació del proletariat, a la llibertat dels pobles, a la causa del Comunisme. Creiem que una bona manera de commemorar aquest glorios aniversari serà que els comunistes llegim i estudiem més els textos de Stalin, tant plens de contingut marxista-leninista i d'experiència socialista. Per eludar els nostres camarades hem cregut convenient publicar en fulletó una sèrie de treballs del fidel company i continuador de l'obra bolxevic i revolucionària del gran Lenin. En fer-ho, comencem avui amb la tercera part del seu informe davant el XVIIè Congrés del Partit Bolxevic i titulat, precisament, « El Partit ».

Cal remarcar que l'informe fou fet el 26 de gener del 1934, essa que li dóna encara més importància per haver-se confirmat moltes de les previsions que Stalin feia en analitzar la situació general d'aquella época : la gran crisi econòmica del capitalisme, els milions d'obrers en atur forçós als Estats Units, Gran Bretanya i Alemanya, la guerra del Japó contra la Xina i l'ocupació de Manxúria, la preparació del terreny per a un nou repartiment del món, l'ajut del capitalisme al feixisme de tipus alemany, la preparació de la guerra antisoviètica i tantes altres coses semblants a les que avui provoca l'imperialisme anglo-nord-americà. El company Stalin, ens ja va avisar que la guerra no donaria cap sortida efectiva al capitalisme i encara va augurar : « Desfermarà amb seguretat una revolució i passarà en joc la mateixa existència del capitalisme en una sèrie de [illegible] com aconseguí a la primera guerra imperialista. » (« Questions del Leninisme », pàg. 429.) Però afegia que « el triomf de la revolució no arribà mai per si sol, que es necessari preparar-la i conquistar-la i que sols un fort Partit revolucionari del proletariat pot fer-ho » (Ibid, pàg. 431-32). D'ací que el company Stalin, en l'esmentat informe, dediqués una bona part el Partit i alertés els companys sobre la direcció política i ideològica, car malgrat reconèixer en aquell XVIIè Congrés que ja «havien » destroçat els enemics del Partit, els oportunistes de tots els matisos, les desviacions nacionalistes de tots els pàisos i el cervell de membres aliats del Partit subsistèxien els restes de llur ideologia i no poques vegades es deixen sentir.

Aquest advertiment no fou endebades, car gràcies al reforçament de la direcció política i ideològica del Partit Bolxevic, es pogueren anihilar definitivament els seus enemics a l'interior dels propis rengles, als Bujarin, Zinóviev, Tuceskvsqui i companyia, preparant així les condicions que permetrien, després el nazi-feixisme i el militarisme japonès i salvar la humanitat de l'esclavatge.

Creiem, doncs, que la millor manera de commemorar el 70 Aniversari del company Stalin, és estudiar, estudiar i estudiar cada vegada més els seus textos genials.

PASSO a la qüestió del Partit.

El present Congrés es realitza sota la bandera de la completa victòria del leninisme, de la liquidació de les restes dels grups antileninists.

El grup antileninista dels trotsquistes està derrotat i dispers. Els seus organitzadors s'arrossegaren per l'estranger oferint llur serveis als partits burgesos.

El grup antileninista dels desviacionistes de dreta està derrotat i dispers. Els seus organitzadors han renegat fa la mort de temps de llurs concepcions i per tots els mitjans s'esforcen ara per reparar llurs faltes davant el Partit.

Els grups que manifestaven desviacions nacionalistes estan derrotats i dispersos. Llurs organitzadors s'han unit definitivament a l'emigració intervencionista o bé han demanat perdó.

La majoria dels partidaris d'aquests grups contrarevolucionaris s'ha vist obligada a reconèixer l'encertadesa i la línia del Partit i a capitular davant el Partit.

El en el XV Congrés varem tenir encara necessitat de demostrar l'encert de la línia del Partit i de lluitar contra determinats grups antileninistes i en el XVI Congrés calgué acabar amb els darrers adeptes d'aquests grups, en aquest Congrés no hi ha res que demostrar i tal vegada ningú a qui batre. Tots venen que la línia del Partit ha triomfat. **(Aplaudiments xardorosos.)**

La política d'industrialització del país ha triomfat. Els seus resultats son ara evidents per a tots. Que es pot objectar contra això ?

Ha triomfat la política de liquidació dels culacs i la de la col.lectivització total. Els seus resultats son també evidents per a tots. Què es pot objectar contra aquest fet ?

S'ha demostrat, sobre la base de l'experiència del nostre país, que la victòria del socialisme en un sol país es completament possible. Què es pot objectar contra això ?

Es evident que tots aquests èxits, i apans que tot el triomf del Pla quinquenal, han desmoralitzat i anihilat definitivament tots els grups antileninistes.

Cal reconèixer que el Partit està ara més unit que mai. **(Tempestuosos i perllongats aplaudiments.)**

Les qüestions de la direcció política i ideològica

Significa això, tal vegada, que la lluita ha acabat i que l'ofensiva ulterior del socialisme li és de bassa, com qualcun innecessari ?

No, de cap manera.

Significa això, tal vegada, que en el nostre Partit tot marxa bé, que no hi haurà la desviacions i que, per conseqüent, podem reposar sobre els llaurers ?

No, no significa això.

Hem destroçat els enemics del Partit, els oportunistes de tots els matisos, les desviacions nacionalistes de tota mena. Les restes de llur ideologia, però, subsistèxen en el cervell de membres aliats del Partit i no poques vegades es deixen sentir. Al Partit no se'l pot considerar com qualcom desligat de la gent que el rodeja. Viu i actua en el mig que l'envolta. Així, no té res d'extrany que hi penetri de vegades un estat d'esperit malsà. I el terreny per aquest estat d'esperit es indubtable que existèix al nostre país, només sigui perquè hi existèixen encara algunes capes intermitges de població tant a la ciutat com al camp, que constitueixen terreny abonat per a llur desenvolupament.

La XVII Conferència del nostre Partit ha dit que una de les tasques polítiques fonamentals en realitzar el segon Pla quinquenal consisteix en **« vèncer les supervivències del capitalisme en l'economia i en la consciència dels homes ».** Aquesta es una idea completament encertada. Es que es pot dir, però, que hem vençut les restes supervivents del capitalisme en l'economia ? No, no es pot dir. Molt menys pot dir-se que hàgim vençut les supervivències del capitalisme en la consciència dels homes. Això no es pot dir, no solament perquè el desenvolupament de la consciència dels homes es retarda respecte a llur situació econòmica, sinó també perquè existèix encara el cercle capitalista, el qual s'esforça per a reavivar i sostenir aquestes supervivències del capitalisme en l'economia i en la consciència dels homes de la U.R.S.S. i contra el qual nosaltres, els bolxevics, hem de tenir sempre la pólvora seca.

Es comprèn que aquestes supervivències no puguin deixar d'ésser un terreny propici per a reanimar la ideologia dels vençuts grups antileninistes en el cervell de membres aliats del nostre Partit. A això afegim-hi el nivell teòric no molt elevat de la majoria dels nostres militants, el dèbil treball ideològic dels òrgans del Partit, l'excés de treball purament pràctic dels militants actius que ele treu tots possibilitats de completar llur preparació teòrica, i comprendrem d'on procedeix la confusió que regna entre ells en tota una sèrie de qüestions del leninisme, confusió que de vegades penetra en la nostra premsa i que facilita la reanimació de les restes de la ideologia dels vençuts grups antileninistes.

Vet-ací, perquè no es pot dir que la lluita ha acabat i que ja no hi ha necessitat d'una política d'ofensiva del socialisme.

Podríem prendre una sèrie de qüestions del leninisme i demostrar amb ellès com sòn vives encara entre alguns membres del Partit les restes de la ideologia dels vençuts grups antileninistes.

Prenem, per exemple, la qüestió de la construcció de la **societat socialista sense classes.** La XVII Conferència del Partit ha dit que avancem vers la creació de la societat socialista sense classes. Es evident que la societat socialista sense classes no pot, per dir-ho així, advenir espontàniament. Cal conquistar-la i construir-la amb els esforços de tots els treballadors, per mitjà del fortalèixement dels òrgans de la dictadura del proletariat, del desenvolupament de la lluita de classes, de l'abolició de les classes, de la liquidació de les restes de les classes capitalistes, en lluita contra els enemics, tant de l'interior com de l'exterior.

Hem sentut que la cosa es clara.

Doncs bé, qui ignora que la proclamació d'aquesta clara i elemental tesi del leninisme ha engendrat no poca confusió en els caps i un estat d'ànim malsà en una part dels membres del Partit ? La tesi del nostre avanç vers la societat sense classes, donada com una consigna l'han comprès com un procés espontani. I ells es diguéren : puis, que es tracta de la societat sense classes, això vol dir que es pot debilitar la lluita de classes, que es pot afluixar la dictadura del proletariat i, en general, acabar amb l'Estat, el qual de totes maneres ha de desaparèixer en un endevenidor proxim. I estan bojos de joia amb l'esperança que aviat no existiran les classes, és a dir, que no hi haurà lluita de classes, que desaparèixeran les preocupacions i inquietuds, que es podrà deposar les armes i endormir-se esperant l'advenment de la societat sense classe. **(Esclafament de riure general.)**

No hi ha cap dubte que aquesta confusió en les idées i aquest estat d'esperit de l'assemblen com dues gotes d'aigua a determinades concepcions diràmics segons les quals allò que és vell evoluciona espontàniament vers allò que és nou i un bon dia ens donem compte que hem arribat insensiblement a la societat socialista.

Com veieu, les restes de la ideologia dels derrotats grups antileninistes son completament susceptibles de reanimar-se i estan molt lluny d'haver perdut llur vitalitat.

Es comprèn que si aquesta confusió de conceptes i aquest estat d'esperit no bolxevic s'hagués apoderat de la majoria del nostre Partit, el Partit hauria quedat immobilitzat i desarmat.

Vegem ara la qüestió de l'**article** agrícola i de la **comuna** agrícola. Avui es reconeix per tots que l'article es, en les condicions actuals, la única forma encertada del moviment colcosiè. I ara es completament comprensible : a) l'article combina en forma justa els interessos de la vida personal dels colcosians amb llurs interessos socials; b) l'article ajuda amb èxit els interessos personals de la vida diària als interessos col·lectius, facilitant amb això l'educació dels pagesos individuals d'ànim en respecte del col·lectivisme.

A diferència de l'article, en estan col·lectivitzats únicament els mitjans de producció, a les comunes no solament es col·lectivitzen tots aquests mitjans de producció sinó també els mitjans personals de vida de cada membre; és a dir, que els membres de la comuna, a diferència dels membres de l'article, no tenien com propietat personal aviram domèstic, bestiar menut, una vaca, cereals i el troç de terra annexe a la casa. Això significa que, a les comunes, els interessos personals, els de la vida privada de llurs membres, llunyd d'ésser lligats en compte per tal de combinar-los amb els interessos col·lectius, eren sacrificats amb molta més intensitat que l'article pèt-burgès. Es veu que aquesta circumstància es el costat més dèbil de les comunes. Precisament això explica el fet que les comunes no tinguin una gran difusió i es comptin en tan escàs nombre. I per la mateixa raó, per a defensar llur existència i no ensorrar-se, les comunes s'han vist obligades a renunciar a la socialització dels mitjans personals de vida i comencen a treballar aplicant el sistema del pagament per dia de treball, consenten en entregar cereals a la casa, permeten la possessió privada d'aviram domèstic, del bestiar menut, una vaca, etc. Això vol dir, però, que les comunes, en realitat, s'han transformat en article. I en això no hi ha res de dolent, car es una exigència dels interessos del bon desenvolupament del moviment colcosiè de masses.

Això no significa, naturalment, que la comuna no sigui necessària en general, que no representi una forma superior del moviment colcosiè. No, la comuna es necessària i representa, naturalment, la forma superior del moviment colcosiè, però la comuna actual, sorgida sobre la base d'una tècnica no desenvolupada, sobre la base de la falta de productes i que també passa a ésser article, sinó la comuna futura que sorgirà a base d'una tècnica més desenvolupada i de l'abundància de productes. L'actual comuna agrícola sorgirà a base d'una tècnica poc desenvolupada i amb una insuficiència de productes. Precisament això explica la seva aplicació de l'igualitarisme i l'oblit dels interessos personals dels seus membres, raó per la qual ara es veu obligada a adoptar la preèdic dels article, on es combinen raonablement els interessos personals i col·lectius dels colcosians. La futura comuna sorgirà de l'article desenvolupat i prosper. La futura comuna agrícola sorgirà quan als camps i a les granges de l'article abundin els cereals, el bestiar, l'aviram, les llegums i tots els demés productes; quan s'organitzi, just als arteis, rentadores mecàniques, cuines i menjadors moderns, forns mecànitats, etc.; quan el colcosia vegi que la resulta més beneficiós rebre carn i llet de la granja que mantenir la seva vaca i el seu bestiar menut; quan la colcosiana vegi que li convé més dinar en el menjador, comprar el pa al forn i rebre la roba rentada del rentador col·lectiu, que no pas ocupar-se ella mateix d'aquestes coses. La futura comuna sorgirà sobre la base d'una tècnica més desenvolupada i d'un article més desenvolupat, sobre la base de l'abundància de productes. Quan esdevindrà això ? Es clar que no ho sabem. Però vindrà. Serà un dels accelerar artificialment el procés de transformació de l'article en la comuna futura. Això embrollaria els papers i facilitaria l'obra dels nostres enemics. El procés de transformació de l'article en la comuna futura, ha de realitzar-se paulatinament a mesura que totes les colcosians es convènciin de la necessitat d'aquesta transformació.

Així es plantejà la qüestió de l'article i la comuna. Aparentment, l'enunciat es clar i fàcil d'entendre. (Seguirà.)

Biblioteca de Comunicació i Hemeroteca General CEDOC

Declaració del Secretariat del P. S. U.

(Ve de la pàg. 1)

fraccional; la més rigurosa i ferma disciplina, tant pels militants de base com pels dirigents; la llure discussió en les organitzacions del Partit, i l'acceptació i la correcta de les decisions del Partit una vegada preses. Era evident pels fundadors del P.S.U. de Catalunya, després de les experiències acumulades durant llargs anys pel proletariat català, i per tot el moviment obrer revolucionari mundial, que solament un Partit d'aquestes característiques podia ésser el destacament d'avantguarda de la classe obrera, l'Estat Major de la Revolució.

Era evident, també, que un Partit com el P.S.U.C. tenia que vetllar per la seva composició predominantment proletària en els seus rengles i entre els seus quadres. Tenia que fomentar l'elevació de quadres obrers nous, educats en la seva ideologia i educar un poc dels quadres i militants dels vells Partits unificats, que, independentment de la seva honestedat i dels seus sentiments revolucionaris, encara arrossegaven deformeïtats produïdes de llur anterior formació. Aquesta tasca ha estat realitzada, en general, amb èxit pel P.S.U. de Catalunya. En altó fonamental els militants dels vells Partits i els que han sabut per milers en crear-se el P.S.U.C. es troben fosos avui en un sol bloc monolíttic, entorn dels principis del marxisme-leninisme-stalinisme, de la línia política del Partit, sense que existeixi cap diferència entre ells a causa del seu origen. Per tal d'assolir aquest resultat decisiu per la seva consolidació, decisiu per l'èxit de la lluita contra el franquisme i, posteriorment, pel Socialisme, el P.S.U. de Catalunya tingué que desembarassar-se de la porquèria oportunista, nacionalista i trotsquista que assaltà introduïr-se en les seves rengles en el moment de la unificació i els Víctor Colomer, els Serra Pamies, els Del Barrio, els Ferrer i altres avorts dels baixos fons de la reacció. Amb això, el Partit s'enfortí, solidà més estrelatment els seus rengles, cobrà noves energies per la realització de la seva missió històrica.

Comorera lluità constantment contra el caràcter revolucionari proletari del Partit emmascarant amb habilitat la seva lluita. Adoptant una fraseologia marxista en la forma, oblidant de vegades ellas dels nostres classics, lluitant-les del seu esperit i contingut, mitjançava els seus plànts de liquidar el P.S.U.C. com un Partit proletari. D'aquesta manera, amb aquesta fraseologia, Comorera intentava prendre les aparències d'un marxista erudit, d'un mestre, quan d'un enriquidor original del marxisme, amb l'intent d'enlluernar i atabalar als militants inexperts i fer passar per baix mundo les seves falsificacions.

Repetides vegades Comorera, oblidant punt per punt el camí de la banda feixista de Tito quan aquesta encara no havia estat desemmascarada, va proposar a la Direcció del P.S.U.C. la creació d'un «moment» Front de la Pàtria encapsulat personalment per ell com a cap absolut, donat d'una disciplina militar, a l'interior del qual el P.S.U. de Catalunya quedaria dissolt i els seus militants es confondrien amb tota classe d'elements petit-burgesos, aventiners, que volguessin participar en tal moviment. El Partit refusà terminant-ho i categòrica aquestes proposicions.

Comorera, però, torna a la càrrega de diverses maneres i arribà a formular el seu concepte del Partit, no com un Partit proletari, i doncs com un Partit de tots «els menestrals», de tots «els pagesos», de tots «els petit-burgesos», de «tot du, una burgesia, una pequeña burgesia, una pagesia, una [illegible] Republicana de Catalunya».

El Secretariat s'enfrontà enèrgicament amb aquestes concepcions i defensà el caràcter i els principis proletaris del Partit, la qual cosa determinà que Comorera es vegés obligat a cesser mes cant per no descobrir massa obertament les seves concepcions burgeses i oportunistes, per no desemmascarar-se.

Comorera va dificultar tant com va poder la fusió dels grupuscles i militants dels vells Partits obrers amb els nous, creades i desenvolupades a en el P.S.U.C. En oposició a tots els principis i interessos del Partit i de la classe obrera, tractava de mantenir fronteres artificials entre els militants en nad del seu origen diverg. Comorera ofenia els militants del P.S.U.C. mantenint el criteri que entre ells hi havia categories, existències diferents: comunistes, socialistes, nacionalistes, sindicalistes... Sabent que mentida, negava la realitat de la identificació, de la unitat indoblidable de tot el P.S.U.C. entorn dels principis del marxisme-leninisme-stalinisme. En actuar així, negava la lluita heroica dels PSC de Catalunya en el curs de la guerra contra el fascisme al costat del Partit Comunista d'Espanya i el seu comportament en els fronts i en la retaguarda, propi d'un autèntic Partit Comunista. Negava la lluita heroica del P.S.U. de Catalunya en la clandestinitat contra el franquisme, especialment durant el darrer quinquennium. Negava els seus mèrits que «sense diferència d'origen» s'han comportat en cultura i a tota la nació, com grans i eficaços militants comunistes. Negava la lluita contra els ocupants alemanys a França, portada a cap pels militants del P.S.U.C. conjuntament amb els comunistes dels altres pobles d'Espanya en una mateixa organització de Partit. En una paraula, negava el Partit, rebatiava els seus mèrits i, tot, amb la intenció de justificar i tractar de trobar una base per les seves concepcions liquidadores, antiproletàries.

Comorera obstaculitzà i retardà tant com va poder les mesures d'autodefensa del Partit, de depuració dels residus trotsquistes i d'elements nacionalistes i oportunistes declarats perque la seva intenció era justament mantenir les velles fronteres en el Partit, impedir la seva unificació i la seva consolidació.

La masses del Partit, els seus quadres, el seu Secretariat, han defensat el caràcter proletari revolucionari del P.S.U. de Catalunya. Han fet del P.S.U.C. el veritable Estat Major del proletariat català. Comorera ha trencat obertament amb el Partit, quan sentint-se lluitat, sol, sense ànim en aplicar les seves concepcions, ha comprès que no podia seguir emmascarant per más temps la seva feonmia de politic nacionalista petit-burgès, estrany a la classe obrera, estrany al comunisme.

Aquesta experiència armarà encara més solidament el P.S.U. de Catalunya per defensar-se i defensar la classe obrera de la penetració dels elements estranys, per progressar encara més ràpidament en la seva elevació ideològica i política.

* * *

El P.S.U.C. és un Partit català, és el Partit dels obrers i dels treballadors catalans. El P.S.U.C., com el Partit Comunista d'Espanya, inspirant-se en les concepcions de Lenin i Stalin sobre el problema nacional, defensa el dret d'autodeterminació del poble de Catalunya; lluita per la realització del programa exposat pel cap dels comunistes de tots els pobles d'Espanya, la camarada Dolores Ibarruri, en el qual es garanteixen les llibertats nacionals de Catalunya en el marc d'una Federació Democràtica de pobles hispànics. Cap Partit català o espanyol no té una posició tan clara i definida com el Partit Comunista d'Espanya i el P.S.U. de Catalunya en relació al dret de les diferents nacionalitats a la seva autodeterminació, compres el dret de separació.

Essent un Partit nacional, català, el P.S.U. de Catalunya no és, però, un Partit nacionalista. El nacionalisme és la ideología de la burgesia. La burgesia catalana ha esgotat, tradicionalment, la banderà del nacionalisme, no amb la intenció de conquerir les llibertats nacionals lesitimes pel poble català, sinó amb dos objectius precisos:

Primer: Dissimular, amagar als ulls del proletariat català la seva condició de classe opressora, parasitària, que s'enriqueix explotant els obrers, robant-los el fruit del seu treball. Esmorteir la lluita de classes del proletariat, i fer que aquest vegi el seu enemic unicament en l'Estat central opressor i no fonamentalment i en primer lloc en la seva pròpia burgesia. Fer una mena d'unió nacional entorn seu, de la burgesia, amb el pretext de les reivindicacions nacionals i posar així politicamente el proletariat de la seva direcció. Atenuar una barrera artificial entre els obrers catalans i els obrers dels altres pobles d'Espanya, impossibilitar-ne la lluita unida per acabar amb el règim burgès terratinent, millà fàcil d'acabar definitivament amb tota opressió nacional i social, com cos essencial i l'essencial de la solució del problema nacional a la Unió Soviètica.

Segon: La burgesia catalana, amb l'amenaça del moviment catalanista, de la separació, ha pressionat constantment sobre el Poder central per tal d'obtenir avantatges econòmics i polítiques, no pel poble català, sinó pels seus interessos de classe, pels seus negocis, per augmentar els seus beneficis immoralitzant l'explotació de la classe obrera. Per tal de garantir això, la burgesia catalana ha esgrimit l'amenaça nacionalista, separatista, amb la qui tracta d'assolir una posició hegemònica entre les classes dominants de l'Estat espanyol.

Però el nacionalisme, justament per ésser la ideologia de la burgesia, és el mes alió i oposat a la ideologia proletària, internacionalista, comunista, de la classe obrera.

El P.S.U. en reconeixer les particularitats nacionals de Catalunya, en lluitar conseqüentment pels drets nacionals del nostre poble, nega tota solidaritat de classe entre el proletariat català i els seus explotadors. El P.S.U.C. i la classe obrera consideren com el seu enemic de classe, la gran burgesia catalana — per altra banda inexistent — i les seves interessos amb la gran burgesia espanyola, amb la qual forma un tot únic, i amb relació i dependencia de l'imperialisme anglo-saxó que oprimeix i tracta de colonitzar per igual tots els pobles d'Espanya.

El P.S.U. de Catalunya i la classe obrera catalana no admeten l'existencia de cap barrera espiritual les masses proletàries i treballadores de Catalunya de les dels altres pobles d'Espanya. Aquestes barreres són creacions artificials de la burgesia. Els obrers de Catalunya tenen els mateixos interessos comuns i els mateixos enemics comuns a vencer que els obrers de la resta d'Espanya. El P.S.U.C. fidel als principis del marxisme-leninisme-stalinisme, considera que el proletariat català i el proletariat dels altres pobles d'Espanya són un tot únic, una mateixa classe que res no separa i, pel contrari, tot uneix. Els obrers de Catalunya no sòn ni es senten independents de la resta d'Espanya i viceversa.

L'experiencia historica demostra — coincidint amb la teoria marxista — que els obrers i els pobles d'Espanya tenen un mateix combat que lliurar, una mateixa victoria que assolir: l'enderrocament del franquisme i la reconquesta de la República democràtica avui; la liquidació del règim burgès terratinent i el triomf del Socialisme, demà.

El P.S.U. de Catalunya ha educat els seus membres, des del primer dia, en aquest esperit de l'internacionalisme. Ha lluitat i lluita per desterrar de la consciència de la classe obrera el verí de la ideologia nacionalista burgesa. Per aquesta via el P.S.U.C. s'ha enfortit politicament i ideològica, s'ha armat per defensar els interessos genuïns de la classe obrera i del poble. Comorera, en nom de la burgesia, ha fet tot el possible per impedir-ho. El P.S.U. ha estat un destacament independent de la lluita, dins del seu moviment, però sempre en el tot únic amb el Partit Comunista d'Espanya. El P.S.U.C. no solament aprovà, sinó que va participar en l'elaboració de la declaració historica per la classe obrera i els pobles d'Espanya, feta per la camarada Dolores Ibarruri en el Ple de març del 1947, en dir:

« L'interès d'Espanya i Catalunya; l'interès de la lluita nacional i social del proletariat i del poble català impossa realitzar tots les esforços que siguin necessaris per que en el pervindre, quan les exigències de la lluita ho determinin, el P.S.U. de Catalunya f[illegible], mantenint i reforçant les seves característiques nacionals específiques, un tot orgànic amb el Partit Comunista d'Espanya, per dirigir en comú, amb gallardia i amb eficàcia, al seu destacament i consolidació de la democràcia, en la Federació de pobles hispànics, a la qual aspirem com a base del progrés i de la grandesa d'Espanya. »

Quan les circumstàncies de la lluita ho exigeixin, si abans ni després, el P.S.U. de Catalunya formarà un tot orgànic amb el Partit Comunista, conjugarà orgànicament, estatutàriament, una alianza indefectible que ja generà estatutàriament ja des del punt de vista de la col·laboració i la unitat política a partir del 1936.

D'aquesta col·laboració, d'aquesta unitat política el P.S.U.C. i la classe obrera de Catalunya n'han sortit altament beneficiats.

La classe obrera de Catalunya i el seu Partit, el poble català en el seu conjunt, deuen molt al Partit Comunista d'Espanya. El P.C. d'Espanya es l'unic Partit, just amb el P.S.U. de Catalunya, que ha defensat conseqüentment els drets nacionals del poble català, en el Parlament, en la tribuna, en el carrer, desafiant l'odi de les forces de la burgesia reaccionària. El Partit Comunista d'Espanya ho contribuirà decisivament a la fundació, desenvolupament i formació política i ideològica del P.S.U.C.

I nostre inoblidable José Díaz, la camarada Dolores Ibarruri i els camarades del Buró Polític i del Comité Central del P.C. han dedicat una part molt gran de les seves energies a ajudar el P.S.U. en el coneixement de les seves tasques polítiques i organiques, no escatimant esforços amb absolut desinteres. El P.S.U.C. deu bona part dels seus èxits i progressos a aquesta ajuda i col·laboració i ho proclama amb orgull.

El P.C. d'Espanya ha comportat amb el P.S.U.C. un tot veritable internacionalista, internacionalista a la català per nosaltres un exemple. Per aquesta raó, l'estima i amor dels militants del P.S.U.C. vers el Partit Comunista d'Espanya, vers el seu C.C. i el dirigent dels comunistes i del proletariat de tots els pobles hispànics, camarada Dolores Ibarruri, son unànimes i permanents. Per aquesta raó els militants del P.S.U.C. consideren el P.C. d'Espanya com el seu propi Partit.

D'ací neixen també l'estima i la popularitat immenses que el P.C. d'Espanya i la nostra venerada Dolores Ibarruri, gaudeixen entre la classe obrera de Catalunya.

L'experiencia de la banda feixista de Tito a Iugoslavia i d'altres grups semblants, que han dut a terme la seva traició amb la bandera del nacionalisme, ha vingut a confirmar als militants i quadres del P.S.U.C. la justesa de la posició de principi enfront del nacionalisme burgès. Han vingut a reforçar la necessitat d'una lluita disciplinada, sense vacil·lacions, contra la penetració dels elements nacionalistes en el Partit i en la classe obrera.

Joan Comorera representava precisament aquestes tendències dintre del P.S.U.C. S'enfrontava constantment, encara que tractant de dissimular les seves posicions nacionalistes, contra els principis internacionalistes del Partit. Ja en 1936, quan l'expedició a Mallorca, suministava — i va donar matruscletons en aquest sentit a espatlles de la Direcció del Partit — amb anecdotari aquesta illa a Catalunya. Durant la nostra guerra d'alliberament, també a espatlles del P.S.U.C., aspirava a dividir l'Exèrcit Popular de la República en dos, precisament quan les necessitats de la lluita contra el feixisme i la política del P.S.U.C. i del P.C. reclamaven imperiosament la unitat més absoluta de les forces de combat i el comandament únic.

El seu projecte de creació d'un Front de la Pàtria — [illegible] — va donar [illegible] del Partit [illegible] i el P.C. d'Espanya concentren totes les seves energies en la formació d'un gran Front nacional d'alliberament, democràtic, que agrupi les forces de [illegible] obrera, els pagesos, la petita i mitjana burgesia, totes les forces democràtiques i patriòtiques contra el règim franquista i la creixent penetració imperialisme anglosaxó, contra la política d'[illegible] per la República i la independencia nacional. [illegible] ampli front, el paper dels obrers i de les forces democràtiques de Catalunya [illegible] i la tasca de la continuació de la política que el nostre Partit comença ja durant la guerra d'alliberament contra el feixisme.

Aquesta política [illegible] pel Partit [illegible] el seu [illegible] esforç tendent a realitzar la [illegible] de la classe obrera. Significa [illegible] i els obrers amb revolucionaris de [illegible] per la unitat d'acció les masses [illegible] influenciades per la C.N.T. El Partit [illegible] enormes esforços en aquesta direcció [illegible] intensificar encara molts més.

[illegible] Partit [illegible] ha [illegible] fins [illegible] ment [illegible] la [illegible] obrera. Comorera [illegible] que, malgrat les seves crítiques constants [illegible] d'una vegada. Comorera [illegible] els obrers revolucionaris [illegible] trotsquistes i [illegible] de la C.N.T. [illegible] la seva gran obstacle [illegible] obrera, per la liquidació [illegible] de l'anarquisme en els [illegible] el P.S.U.C. s'esforça [illegible] dificetes perniciosos de la posició de Comorera.

Una de les manifestacions [illegible] del seu odi als obrers [illegible] de la C.N.T. fou la seva [illegible] qui quan el pals trotsquista de nadg del L[illegible] i el P. C. d'E. s'enforcaren alcat[illegible] per isolar i castigar la banda de traidors i es[illegible] feixistes del P.O.U.M. i per impossibilitar que [illegible] militants de la C.N.T. fossin [illegible] i es [illegible] a una política que hagués estat [illegible] fatal pel nostre poble [illegible] conducta de Comorera [illegible] aquella dies, s'esperava [illegible] del Partit, fou tot el contrari. Comorera [illegible] profitar la sublevació [illegible] per [illegible] uniformes [illegible] fase de la C.N.T. [illegible] Hagués equivalgut a accelerar la derrota de [illegible] República i el triomf [illegible] d'Espanya impossibilitat [illegible] a llunt de l'adulteri [illegible] no com un gran error, sinó amb tota la seva [illegible] del crimenal.

Darrerament en uns [illegible] obrers publicada sense un estudi profund previ del Partit i que Comorera es negà a rectificar despres — en el curs de la discussió sobre una serie de problemes polítics en la que les discrepàncies manifestades precipitaren es del Partit [illegible] Comorera proclamà l'existencia de fets als grups cenetistes, vidriosament una vegada mes tota la nostra política d'unitat.

La evident que l'esclarament d'aquestes qüestions davant del Partit i la classe obrera facilitaran el desenvolupament de la política d'unitat. L'actitud dels dirigents traidors [illegible] sa[illegible] la deserció de nosaltres i donant-li la [illegible] precisament en aquest moment, ajudarà els obrers revolucionaris de la C.N.T. a comprendre millor que la política dels seus dirigents no s'inspira en els interessos de la lluita revolucionaria, sinó en i fang d'agrupar tots els deiritius, tots els elements podrits i degenerats, per aixamblar la empresa reformista de la deserció franquista i de l'imperialisme en el si del moviment obrer i revolucionari.

Comorera tampoc no comprengué mai el paper enorme dels pagesos, com els principals aliats de la classe obrera. Comorera està en la pràctica contra l'alliança del proletariat i els pagesos en la lluita contra el franquisme, en la lluita per la República democràtica.

Ja durant la guerra d'alliberament contra el feixisme Comorera sabotejà la política agrària del Partit. Menfre el camarada Vicente Uribe, realitzant la política del P.C. d'Espanya que era també la del P.S.U. de Catalunya, entregava la terra dels grans terratinents als pagesos i realitzava una política d'ajut i protecció al pagès, que cimentà l'alliança sòlida de la classe obrera i les masses del camp, mobilitzant aquestes contra el feixisme, Comorera realitzava una política de provocació i aislament dels pagesos catalans, coincidint en el fons amb els dirigents falsetes i refredant l'entusiasme dels pagesos per la lluita. Un exemple característic d'aquesta política fou la F.E.S.A.C. que Comorera defensa a capa i espasa.

Els militants del P.S.U.C. han de tenir sempre presents les grans ensenyances de Lenin i Stalin sobre l'alliança del proletariat i els pagesos. El gran Stalin en la seva obra, « Sobre els fonaments del leninisme », desemmascarant la posició dels dirigents de la II Internacional sobre aquest problema capital de la Revolució, demostra que:

« ...la indiferencia davant d'un problema tan important com el pagès, a la vetlla de la Revolució proletària, no és més que un aspecte de la negació de la Dictadura del Proletariat, un signe indubitable de traició directa al marxisme. »

La importància històrica de la Revolució Socialista del 1917

(Ve de la pàg. 1)

CONVERSANT un dia amb un dirigent nacionalista basc, aquest va arribar a dir-me « que el Partit Comunista havia creat un tipus de misticisme especial i que això explicava l'abnegació i l'esperit de sacrifici dels comunistes ».

Jo li vaig respondre: « Nosaltres comunistes no creem ni cultivem cap misticisme. Els comunistes despertem en els obrers, en els pagesos, en els homes i dones que viuen explotats tenint que vendre llur esforç manual o intel·lectual la confiança en llurs pròpies forces i en la força de la classe obrera, com la classe més conseqüentment revolucionària. I a través del coneixement de les teories científiques marxistes-leninistes-stalinistes de l'evolució i la classe obrera de Catalunya.

Es significatiu que coincidentment el P.S.U. de Catalunya i el P.C. d'Espanya es sentissin diferents per tal d'ajudar politicament Comorera, per reconducir-lo, per elevar-lo al nivell d'un autèntic dirigent comunista. El P.C. d'Espanya i els seus dirigents han fet un veritable esforç de paciència i [illegible] tal, pensant que Comorera era un home honest que ajudar-lo politicament és ajudar el P.S.U. i la classe obrera de Catalunya.

Es significatiu que coincidentment el P.S.U. de Catalunya i el P.C. d'Espanya coincidissin en la formació d'un gran Front nacional d'alliberament, democràtic, que agrupi les forces de [illegible] obrera, els pagesos, la petita i mitjana burgesia, totes les forces democràtiques i patriòtiques contra el règim franquista i la creixent penetració imperialisme anglosaxó, contra la política d'[illegible] per la República i la independencia nacional. [illegible] ampli front, el paper dels obrers i de les forces democràtiques de Catalunya [illegible] i la tasca de la continuació de la política que el nostre Partit comença ja durant la guerra d'alliberament contra el feixisme.

Aquesta política [illegible] pel Partit [illegible] el seu [illegible] esforç tendent a realitzar la [illegible] de la classe obrera. Significa [illegible] i els obrers amb revolucionaris de [illegible] per la unitat d'acció les masses [illegible] influenciades per la C.N.T. El Partit [illegible] enormes esforços en aquesta direcció [illegible] intensificar encara molts més.

[illegible] Partit [illegible] ha [illegible] fins [illegible] ment [illegible] la [illegible] obrera. Comorera [illegible] que, malgrat les seves crítiques constants [illegible] d'una vegada. Comorera [illegible] els obrers revolucionaris [illegible] trotsquistes i [illegible] de la C.N.T. [illegible] la seva gran obstacle [illegible] obrera, per la liquidació [illegible] de l'anarquisme en els [illegible] el P.S.U.C. s'esforça [illegible] dificetes perniciosos de la posició de Comorera.

Una de les manifestacions [illegible] del seu odi als obrers [illegible] de la C.N.T. fou la seva [illegible] qui quan el pals trotsquista de nadg del L[illegible] i el P. C. d'E. s'enforcaren alcat[illegible] per isolar i castigar la banda de traidors i es[illegible] feixistes del P.O.U.M. i per impossibilitar que [illegible] militants de la C.N.T. fossin [illegible] i es [illegible] a una política que hagués estat [illegible] fatal pel nostre poble [illegible] conducta de Comorera [illegible] aquella dies, s'esperava [illegible] del Partit, fou tot el contrari. Comorera [illegible] profitar la sublevació [illegible] per [illegible] uniformes [illegible] fase de la C.N.T. [illegible] Hagués equivalgut a accelerar la derrota de [illegible] República i el triomf [illegible] d'Espanya impossibilitat [illegible] a llunt de l'adulteri [illegible] no com un gran error, sinó amb tota la seva [illegible] del crimenal.

Darrerament en uns [illegible] obrers publicada sense un estudi profund previ del Partit i que Comorera es negà a rectificar despres — en el curs de la discussió sobre una serie de problemes polítics en la que les discrepàncies manifestades precipitaren es del Partit [illegible] Comorera proclamà l'existencia de fets als grups cenetistes, vidriosament una vegada mes tota la nostra política d'unitat.

La evident que l'esclarament d'aquestes qüestions davant del Partit i la classe obrera facilitaran el desenvolupament de la política d'unitat. L'actitud dels dirigents traidors [illegible] sa[illegible] la deserció de nosaltres i donant-li la [illegible] precisament en aquest moment, ajudarà els obrers revolucionaris de la C.N.T. a comprendre millor que la política dels seus dirigents no s'inspira en els interessos de la lluita revolucionaria, sinó en i fang d'agrupar tots els deiritius, tots els elements podrits i degenerats, per aixamblar la empresa reformista de la deserció franquista i de l'imperialisme en el si del moviment obrer i revolucionari.

Comorera tampoc no comprengué mai el paper enorme dels pagesos, com els principals aliats de la classe obrera. Comorera està en la pràctica contra l'alliança del proletariat i els pagesos en la lluita contra el franquisme, en la lluita per la República democràtica.

Ja durant la guerra d'alliberament contra el feixisme Comorera sabotejà la política agrària del Partit. Menfre el camarada Vicente Uribe, realitzant la política del P.C. d'Espanya que era també la del P.S.U. de Catalunya, entregava la terra dels grans terratinents als pagesos i realitzava una política d'ajut i protecció al pagès, que cimentà l'alliança sòlida de la classe obrera i les masses del camp, mobilitzant aquestes contra el feixisme, Comorera realitzava una política de provocació i aislament dels pagesos catalans, coincidint en el fons amb els dirigents falsetes i refredant l'entusiasme dels pagesos per la lluita. Un exemple característic d'aquesta política fou la F.E.S.A.C. que Comorera defensa a capa i espasa.

Els militants del P.S.U.C. han de tenir sempre presents les grans ensenyances de Lenin i Stalin sobre l'alliança del proletariat i els pagesos. El gran Stalin en la seva obra, « Sobre els fonaments del leninisme », desemmascarant la posició dels dirigents de la II Internacional sobre aquest problema capital de la Revolució, demostra que:

« ...la indiferencia davant d'un problema tan important com el pagès, a la vetlla de la Revolució proletària, no és més que un aspecte de la negació de la Dictadura del Proletariat, un signe indubitable de traició directa al marxisme. »

La discussió i examen de la present declaració ha de servir per reforçar la nostra política d'unitat, per fer-la progressar i contribuir a crear el més ràpidament possible el Front nacional republicà i democràtic que accelerarà la victòria dels pobles d'Espanya sobre el franquisme.

* * *

El Secretariat del P.S.U. de Catalunya ha considerat necessari portar a coneixement dels militants dels P.S.U.C. i de la classe obrera de Catalunya i d'Espanya la conducta de Joan Comorera, explicant inequívocament les raons polítiques de la seva tasca fraccional i del seu enfrontament resolut amb el Partit.

Durant anys, el Secretariat del P.S.U. de C. atribuïa les posicions discrepants de Comorera i la seva tossuderia a no reconeixer els errors, als vicis i defecies de la seva formació política anterior. Pensant que Comorera era un home honest que desitjava sinceramente rectificar-se, convertir-se en un dirigent comunista, el Partit desplegà pacients i tenaços esforços per tal de fer-li comprendre el que considerava els seus errors. La seva actitud present dissipa tot dubte i mostra que es tractava de molt més que simples vicis de formació; Comorera tenia i té concepcions molt arrelades, totalment opposades i les dels Partit.

L'experiència de casos semblants en el moment Aquests fets són prou eloquents per a que els antifranquistes espanyols honestos i sincers, per a que els obrers anarquistes i socialistes comprenguin en tot la seva amplitud el caràcter antipopular i antidemocràtic de la política dels imperialistes anglo-americans, no sols a Espanya sinó en l'arena internacional. Per a que vegin també en la seva repugnant nuesa, el contingut de la política anticomunista i de divisió de les forces republicanes defensada pels líders anarquistes i socialistes dretans espanyols.

Només mantenint dividit el moviment democràtic i popular espanyol és possible la continuació del franquisme i la transformació d'Espanya en una colònia dels imperialistes americans i en una base estratègica per a llurs plans de guerra.

En tots els moments crítics de la història d'Espanya els patriotes espanyols, rics i pobres, vells i joves, homes i dones, uniren llurs forces per tal de salvar la independència i sobirania nacionals, per tal de defensar el dret d'Espanya a la vida.

El poble espanyol trencarà una vegada més les criminals maquinacions que preparen aquestes bandes de « visitants » americans i anglesos i de cardenals, comissionistes de bombes atòmiques, que es passegen per Espanya disputant-se l'honor d'estrènyer la mà sagrant del general Franco.

A, el món hi han forces que creixen i augmenten constantment, forces de pau i de progrés agrupades en el camp de la veritable democràcia, al cap de la qual es troba la Unió Soviètica defensora consequènt del poble espanyol i l'ajut fraternal de la qual en el transcurs de la nostra guerra nacional alliberadora, mai no oblidaran els espanyols amb vergonya i dignitat.

Lluitant, sense deixar-se impressionar per les amenaces ni per les pressions estrangeres i les traiciones dels dirigents [illegible] obrers: recolzant-se en les forces [illegible] lluitant de pau [illegible] de la terra, l'Espanya popular i democràtica triomfarà sobre Franco i els seus nous amos, els imperialistes anglo-americans.

No han passat endebades 32 anys des de la Revolució d'Octubre. Han estat 32 anys de lluites ardents, de treball heroic per la construcció i desenvolupament del socialisme a la Unió Soviètica encerclada, amenaçada, envaida, agredida cobardament tantes vegades durant el transcurs de la seva gloriosa existència. Totes les agressions dels imperialistes però, s'han estrellat davant aquest bastió geganti del socialisme, avanguarda de la humanitat en el seu avanç vers el Comunisme.

Avui la Unió Soviètica no està sola. Amb elle està la voluntat de pau dels pobles; amb ella estan les democràcies populars i l'Alemanya democràtica. Amb ella està la Xina immensa, amb els seus 475 milions d'habitants. Amb ella estan els pobles colonials que s'aixequen a la lluita contra llurs dominadors imperialistes.

Les victòries del poble agrupats en el camp antiimperialista i democràtic, obrers anarquistes i socialistes espanyols, no són en benefici exclusiu dels comunistes, com pretenen els vostres dirigents traidors, sinó en benefici vostre, en benefici de tot el poble. Aquestes victòries assenten els fonaments per a l'alliberació de la humanitat treballadora del jou de l'explotació capitalista.

Fa 25 anys deia el camarada Stalin:

« Els interessos i les tasques del proletariat de la U.R.S.S. s'entrellacen i es vinculen inseparablement amb els interessos i tasques del moviment revolucionari a tots els països i, inversament, les tasques dels proletaris revolucionaris de tots els països estan inseparablement vinculades a les tasques i èxits dels proletaris de la U.R.S.S. en el front de la construcció socialista. Per això, construir el socialisme a la U.R.S.S. significa fer causa comú amb els proletaris de tots els països, significa forjar la victòria sobre el capital no sols a la U.R.S.S., sinó a tots els països capitalistes, car la revolució a la U.R.S.S. és part de la revolució mundial, el seu principi i la base del seu desenvolupament ».

L'experiència de la Unió Soviètica, de les noves democràcies i de Xina ens diuen que la victòria sobre les castes reaccionàries i imperialistes no ve per si sola ni s'obté com un present del cel, sinó a través d'una lluita aspra i penosa, complicada i difícil.

Per a aquesta lluita, obrers i pagesos anarquistes i socialistes d'Espanya; per a aquesta lluita, republicans i antifranquistes espanyols, nosaltres, comunistes, us allargueu la mà sense reserves, sense dobles intencions.

No ens espanten les dificultats, perquè estem segurs de la victòria. Volem marxar amb vosaltres per fer d'aquesta victòria, no la victòria dels comunistes, sinó la victòria de tot el poble, la victòria de la veritable democràcia espanyola.

I als dirigents anarquistes i social-feixistes que creuen possible convertir la nostra Pàtria en una base d'agressió contra la Unió Soviètica i que ja han començat, al servei dels imperialistes, a crear el clima propici a la traició a Espanya amb la signatura d'acords vergonyosos i criminals, els advertim que ens trobaran en llur camí disposats a barrar-los-hi el pas. I que no estarem sols. Amb nosaltres estarà la majoria del nostre poble, amb nosaltres estarà el [illegible] estarà [illegible] desitjen que Espanya sobrevi, que [illegible] lliure i independent.

Ni pactes « atlàntics » ni la « marshallització » d'Espanya no assoliran fer del nostre poble carn de canó dels ianquis i dels anglesos contra la Unió Soviètica i els països de democràcia popular.

Les victòries del socialisme que els pobles de la U.R.S.S. celebren en aquest 32 aniversari de la Revolució d'Octubre són motiu de joia per a tots els que lluiten contra l'opressió i l'explotació capitalistes en els seus diferents aspectes.

Aquestes victòries mostren als treballadors d'arreu del món que el periode de la dominació capitalista arriba a la seva fi. Que en la vida de la Humanitat, i així ho cal repetir-ho, s'ha obert una nova era, l'era del Comunisme.

Aquest sentiment inspira els millors combatents de la democràcia arreu del món. Aquest sentiment enforteix la resistencia heroica i continuada del poble espanyol, que impideix la consolidació del règim franquista i trenca les maniobres dels imperialistes.

Estimulat per les grandioses victòries de la Unió Soviètica i animat pels èxits de les noves democràcies, el poble espanyol, malgrat totes les dificultats i el sagnant terror franquista, prosseguirà la seva lluita fins alliberar Espanya i fer de la nostra Pàtria un Estat democràtic, independent i sobirà que doni satisfació a les aspiracions seculars de progrés i de justicia de les masses treballadores.

Dolores IBARRURI.

Dolores Ibarruri estava [illegible] Ibarruri, gaudeixen entre la classe obrera de Catalunya.

L'experiència de la banda feixista de Tito a Iugoslàvia i d'altres grups semblants, que han dut a terme la seva traició amb la bandera del nacionalisme, ha vingut a confirmar als militants i quadres del P.S.U.C. la justesa de la posició de principi enfront del nacionalisme burgès. Han vingut a reforçar la necessitat d'una lluita disciplinada, sense vacil·lacions, contra la penetració dels elements nacionalistes en el Partit i en la classe obrera.

Joan Comorera representava precisament aquestes tendències dintre del P.S.U.C. S'enfrontava constantment, encara que tractant de dissimular les seves posicions nacionalistes, contra els principis internacionalistes del Partit. Ja en 1936, quan l'expedició a Mallorca, suministava — i va donar matruscletons en aquest sentit a espatlles de la Direcció del Partit — amb anecdotari aquesta illa a Catalunya. Durant la nostra guerra d'alliberament, també a espatlles del P.S.U.C., aspirava a dividir l'Exèrcit Popular de la República en dos, precisament quan les necessitats de la lluita contra el feixisme i la política del P.S.U.C. i del P.C. reclamaven imperiosament la unitat més absoluta de les forces de combat i el comandament únic.

El seu projecte de creació d'un Front de la Pàtria — [illegible] — va donar [illegible] del Partit [illegible] i el P.C. d'Espanya concentren totes les seves energies en la formació d'un gran Front nacional d'alliberament, democràtic, que agrupi les forces de [illegible] obrera, els pagesos, la petita i mitjana burgesia, totes les forces democràtiques i patriòtiques contra el règim franquista i la creixent penetració imperialisme anglosaxó, contra la política d'[illegible] per la República i la independencia nacional. [illegible] ampli front, el paper dels obrers i de les forces democràtiques de Catalunya [illegible] i la tasca de la continuació de la política que el nostre Partit comença ja durant la guerra d'alliberament contra el feixisme.

Aquesta política [illegible] pel Partit [illegible] el seu [illegible] esforç tendent a realitzar la [illegible] de la classe obrera. Significa [illegible] i els obrers amb revolucionaris de [illegible] per la unitat d'acció les masses [illegible] influenciades per la C.N.T. El Partit [illegible] enormes esforços en aquesta direcció [illegible] intensificar encara molts més.

[illegible] Partit [illegible] ha [illegible] fins [illegible] ment [illegible] la [illegible] obrera. Comorera [illegible] que, malgrat les seves crítiques constants [illegible] d'una vegada. Comorera [illegible] els obrers revolucionaris [illegible] trotsquistes i [illegible] de la C.N.T. [illegible] la seva gran obstacle [illegible] obrera, per la liquidació [illegible] de l'anarquisme en els [illegible] el P.S.U.C. s'esforça [illegible] dificetes perniciosos de la posició de Comorera.

Una de les manifestacions [illegible] del seu odi als obrers [illegible] de la C.N.T. fou la seva [illegible] qui quan el pals trotsquista de nadg del L[illegible] i el P. C. d'E. s'enforcaren alcat[illegible] per isolar i castigar la banda de traidors i es[illegible] feixistes del P.O.U.M. i per impossibilitar que [illegible] militants de la C.N.T. fossin [illegible] i es [illegible] a una política que hagués estat [illegible] fatal pel nostre poble [illegible] conducta de Comorera [illegible] aquella dies, s'esperava [illegible] del Partit, fou tot el contrari. Comorera [illegible] profitar la sublevació [illegible] per [illegible] uniformes [illegible] fase de la C.N.T. [illegible] Hagués equivalgut a accelerar la derrota de [illegible] República i el triomf [illegible] d'Espanya impossibilitat [illegible] a llunt de l'adulteri [illegible] no com un gran error, sinó amb tota la seva [illegible] del crimenal.

Darrerament en uns [illegible] obrers publicada sense un estudi profund previ del Partit i que Comorera es negà a rectificar despres — en el curs de la discussió sobre una serie de problemes polítics en la que les discrepàncies manifestades precipitaren es del Partit [illegible] Comorera proclamà l'existencia de fets als grups cenetistes, vidriosament una vegada mes tota la nostra política d'unitat.

La evident que l'esclarament d'aquestes qüestions davant del Partit i la classe obrera facilitaran el desenvolupament de la política d'unitat. L'actitud dels dirigents traidors [illegible] sa[illegible] la deserció de nosaltres i donant-li la [illegible] precisament en aquest moment, ajudarà els obrers revolucionaris de la C.N.T. a comprendre millor que la política dels seus dirigents no s'inspira en els interessos de la lluita revolucionaria, sinó en i fang d'agrupar tots els deiritius, tots els elements podrits i degenerats, per aixamblar la empresa reformista de la deserció franquista i de l'imperialisme en el si del moviment obrer i revolucionari.